

Cin şişeden çıktı bir kere, nice Gezilere!

Sınıfsal Yaklaşım
(Sayfa 9)

2013 Mayıs'ının son günlerinde alevlenen ve Haziran'ın iki haftası boyunca ateşi hiç düşmeyen, **Gezi Parkı** çıkışı ve **Taksim** merkezli gelişerek ülkenin tamamına yayılan sürekli eylem dizisinin, nasıl okunacağı ve ne şekilde anlamlandırılacağına dair tartış-

ma sürüyor.

Birileri bu tartışmayı yaparsun, bu muazzam pratiğin bir yıl boyunca sınıf mücadelesi üzerindeki etkileri, **yakıcı** biçimde sonuçlar doğurmaya devam etmektedir.

Şişeden çıkan cin **çarpmaya**

devam ediyor. Yeryüzüne çıkmasına neden olanların çarpılma faslı, yeni bir düzlem oluşana kadar bitecek gibi değil. Yerinden oynattığı taşların yarattığı sarsıntı durmadı. Tetiklediği toplumsal katmanlardaki hareketlilik dalgası durulmuyor...

Haftalık Özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Sayı: 104 Gerçekler devrimcidir!

5-11 Haziran 2014

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

Gezi İsyanı, 1 yılı geride kaldı. 31 Mayıs anma eylemleri İstanbul, Ankara, İzmir, Antakya, Adana'da on binlerce insana yönelik polis saldırısıyla çatışmaya dönüşürken; ülkenin dört bir yanında da kitlesel yürüyüşlerle gerçekleştirildi.

Her ne kadar "kan çıkacak" vs. açıklamalarla provoke edilmeye çalışılsa da Soma maden işçileri ve Gezi şehitlerinin öfke ve direnci ile halkın alanlara çıkmasına engel olunamadı. Yüzbinler "**Bu daha başlangıç, mücadeleye devam**" dedi!

Boğazpınar köylüsü

"HES dediler, hayatımızı çaldılar"

Yaşamın içinden-02

Soma katliamı

Sendikal bürokrasi yerin dibinde!

İşçi/Köylü-04

PKK tarafından "kaçırılmayan" çocuklar

Zımanlı Azad-06

Köln protestosu

Erdoğan, Almanya'ya hoşgelmedi!

Dişnya-10

A'dan Z'ye faşizm, A'dan Z'ye direniş!

Başı her sıkıştığında "çözüm süreci"ne sarılan AKP'nin Kürt meselesindeki esas rengini gösteren gelişmelerden biri, T. Kürdistanı'ndaki seçimler iken, diğeri de devreye soktuğu ırkçı saldırılardır. A, B, C... planlarıyla 1 Haziran'da özellikle Ağrı

ve Norşin'i almaya çalışan AKP'nin A'dan Z'ye faşizmine, halk A'dan Z'ye direndi. Tıpkı Gezi İsyanı'nın yıldönümünde olduğu gibi... Tıpkı Gezi şehidi Medeni'nin Lice'deki kalekolla karşı isyanını sürdüren Kürt halkının isyanı gibi...

Özgür Gelecek'ten

Haftalık da yetmiyor!

Merhaba

Gazetemizin periyodu 15 günlük iken, ara ara günceli yakalayamamaktan şikayet ediyorduk. Gezi İsyanı ile birlikte 15 günlük gazete bize yetmedi, periyodumuzu haftalık yaptık. Ama şimdi haftalık olmasına rağmen (15 günlükten daha iyi elbette ama) yine günceli yakalayamamaktan şikayetçiyiz!

Çünkü sadece gazetemiz yayına hazırlanırken yer veremediğimiz o kadar haber oldu ki... İlk olarak yenilenen seçimler. Başta Ağrı olmak üzere AKP açısından yenilgiyle sonuçlanan bu seçimleri iyi okumak gerekir. Seçimlerin ardından "mağrur padişah" pozlarına bürünen AKP, Ağrı'da, 30 Mart'ta % 0,5 farkla kaybedip, itiraz etti ama 1 Haziran seçimlerinde bu fark % 8'e çıktı ve yine kaybetti.

Diğer yandan bizzat Erdoğan'ın nefret dilini kullanmasıyla Ankara'da YDG'liler, İstanbul Gaziosmanpaşa'da BDP'liler ırkçı saldırılara uğradı. Sayfalarımızda bu gelişmelere pek yer veremedik ama buradan aktaralım istedik.

Emekçinin Gündemi

Ölümlerimizden yeni ölümler...

Sayfa 05

Göğün Yarısı

Açılmamış kanadın büyüklüğünü...

Sayfa 07

Gündem

"Gezi" miz devam ediyor!

Sayfa 03

Pusulâ

Ateş ve barut

Sayfa 11

HES'le gelen balık ölümleri

Karakoçan: Her bir yanı barajlarla, karakollarla donatılmakta; doğası, katledilmekte memleketimizin. Seyrantepe Barajı derken şimdi de, durdurma kararı verilen Pembelik Barajı ile birlikte doğaya ölüm saçmakta, insansızlaştırma politikaları.

Pembelik Barajı yapılmaya çalışıldığı günden itibaren direnen köylülere, köylerine girme yasağı dahi getirilirken onlar yıllardır direnen HES'lerin ölüm saçmasına karşı durdular. Şimdi ise direnen köylülerin haklı olduğu yaşananlar ile birlikte bir kez daha kanıtlandı.

Karakoçan'a bağlı Balcalı ve Pamuklu köyleri arasında bulunan Seyrantepe HES barajında nedeni bilinmeyen balık ölümlerine rastlanıyor. Baraj gölünden numune alınmasına karşılık balık ölümleriyle ilgi resmi ve doğru bir açıklama yapılmadığı için köylüler tedirgin.

Bölgede yaşayan köylülerin bu durumdan tedirgin olması üzerine HES proje müdürlerinden biri gelip köylülere "Bizim yaşanan durumla herhangi bir ilişkimiz yoktur. Su azaldığı için oksijen yetersizliğinden olmuştur" diyerek balık ölümleri için "fitratlarında var" dercesine kendilerini aklamaya çalışmaktalar. Bu duruma karşılık sorduğumuz soruya ise Balcalı Köyü Muhtarı **Binali Meriç** "Geçen yılda yine su seviyesi azdı fakat; balık ölümleri gerçekleşmemiştir" dedi.

Yalnız bırakılan köylüler

Yaşanan balık ölümlerinden dolayı 1 aydır soruları cevapsiz bırakılan köylüler doğada yaşayan diğer hayvanların da sudan etkilenmesi korkusuyla tedirgin bekleyişlerini sürdürüyorlar. İki defa sudan ve balıklarından numune alınarak Elazığ Tarım Laboratuvar Müdürlüğü'ne götürülmesine rağmen cevap verilmemiştir. Balcalı Köyü muhtarı bu durumu

"Cevapsız bırakılarak yaşanan katliamın üstü örtülüyor" diye açıklıyor ve "Su azlığı değil, yapılan beton çalışmalarında kullanılan kimyasallar bu durumu yaratıyor" diyor.

"HES dediler, hayatımızı çaldılar"

Mersin/Tarsus: Tarsus Boğazpınar Köyü'nde köylüler; HES projesi ile köylüyü soyup soğana çeviren, tarlalarını, bahçelerini, ırmağını, havasını kısacası hayatlarını ellerinden alan zihniyete karşı direnmek ve buna dur demek için örgütleniyorlar. Köylülerden görüştüğümüz **Ahmet Öztürk** gazetemize köydeki HES projesine yönelik sorunları ve çalışmalarını anlattı.

- Köydeki HES çalışmaları ne zaman, nasıl başladı?

- 2009 yılında bir HES şirketi köyümüze bir HES girişiminde bulundu. Tabii daha öncesinde HES'lerle ilgili bir bilgimiz, deneyimimiz yoktu. Ben de o zamanlar üniversitede okuyordum ve köye çok sık gidemiyordum. Nihayetinde köylülerden duyduğumuz şeyler "Tarlalarımızı almak istiyorlar" dı. Benim Kemal Sunal'ın "İnatçı" filmi aklıma gelmişti. Yanlış bir durum söz konusu olduğunu anlamıştım. Nitekim daha sonra çok sık baskı uygulamaya başladılar. Tarla sahiplerine "Eğer tarlanızı bize üçse bire satmazsanız, devlet elinizden zorla alacak" diyorlardı.

Şirketin avantajlarından biri de o dönem muhtarın onların tarafında olmasıydı, muhtarla beraber köylüyle görüşmeye gidiyorlardı. Şirketin sahibi aslen bizim köylü, zamanında da Tarsus Belediyesi'nde başkan yardımcılığı yapmıştır (**Halil Gök**). Şirketin ortağı ise şu an AKP Belediye Meclis Üyesi **Kadir Canlı**. Halil Gök, köylülerin merakı üzerine "Ben sizin köylünüzüm. Bu köyün kazanmasını, kalkınmasını, ülkeye hayırlı olmasını istiyorum" gibi konuşmalarla ortamı yumuşatmaya çalışıyordu. Köylüleri "İşe alacağız" diyerek kandırıyor, ırmağımızın yine özgür akacağını söylüyordu. 2010 yılında HES inşaatı bitti ve Halil Gök "Burası artık tapu ile bizim. Sizden aldık. Burada tarla, kürek işi kalmadı ve giremezsiniz" diyerek ikiyüzlülüğünü ortaya koydu. Ve şu an Halil Gök tek işçi olarak HES inşaatının olduğu bölgede bekçilik yapıyor.

- O dönem köylü ne gibi sıkıntıları yaşadı?

- Baraj yatağında suyu biriktirdiler, mini bir göl oldu. Orada oluşan nem, rutubet köyün iklimini değiştirdi. Sivrisinek bastı köyü. Köylüler yetiştirdiği ürünleri artık ne yaparsa

yapsın yetiştiremez oldu. Köylünün ekmeği elinden alındı. Ve göçler bile başladı. Köylü bu durumdayken, siyasi rant sermaye ile büyüyor. Ürünlerin değeri düştü. İrmak ile bağımız kesildi. Nesli tükenmekte olan kırmızı benekli alabalığımız katledildi. Akdeniz bölgesindeyiz, ama kış mevsiminde kar yağardı, 4 yıldır kar yağmaz oldu. İrmağımız çok güzeldi. Yüzme yerimizdi; sohbet edip, gezdiğimiz, rahatladığımız yerdi, elimizden alındı.

- Köylü nasıl bakıyor bu baraja?

- 2013 yılının Ramazan bayramı.

Genelde köylünün yoğun olarak köye gidip geldiği zamanlardır. İş gücü bırakıp köye, akraba ziyaretlerine gidilir. Benle beraber iki arkadaşım para biriktirip bir pankart aldık ve "HES istemiyoruz" yazıp köyün girişine astık. Ve ertesi sabah gittiğimiz zaman pankartın kaldırıldığını gördük. Oradaki yakın evlere sorduk, küçük bir çocuk "Motorlu bir abi geldi, söktü" dedi ve o kişinin baraj tarafına gittiğini gördüğünü söyledi. Yani HES'çiler tarafından çalındı. Ve bu durumu köylüye anlattık. "Pankarta dahi tahammülleri yok, bizi faciaya sürüklüyorlar" dedik. "Eğer mücadele edersek bunu kazanabiliriz" dedik ve sonrasında bu kulaktan kulağa yayıldı. Tekrar bir pankart hazırlayıp bu sefer köy meydanına astık. Bunlar gazete ve sosyal medyada yayılmaya başladı. Köye gidip gelen insan sayısı değişti. Yani kendiliğinden bir nevi örgütlenme başladı.

Bizlere onca dava açıldı. Ben adliye yolunu bilmezken artık her ay adliyeye gidip ifade vermek zorunda bırakılıyorum. Sadece ben değil, köyden birçok kişi gidiyor. Hatta o kadar komik bir durum var ki ortada. "Bu köylü cahildir. HES inşaatında çalışan insanların güvenliği yok. Biz-

leri vurup öldürebilirler" diyerek hakkımızda şikâyette bulunmuşlar. Oysa köydeki en büyük kavga, "Senin hayvanın benim bahçemde, al onu" gibi kavgalardır. Bize illegal dediler. Tabii onların silahları da bu. Bunu söyleyerek "onları nasıl parçalayıp böleriz" davası güttüler. Artık köylü bu davayı sahiplendi, bu davanın da

peşini bırakmayacak. Bugün burada "elektrik üretiyoruz" deyip su yataklarına zincir vuruyorlar ve yarın bir gün yanına da su fabrikası açarlar, bizim suyu bize satmaya çalışırlar. Çevre köylere de bizi terörist diye anlatıp, iyi bir şey yapacaklarını söylüyorlar ve oralarda da HES inşaatlarına başlamayı hedef alıyorlar.

- Bundan sonraki süreçte ne yapmayı düşünüyorsunuz?

- Davamız 2 Temmuz 2013'ten beri devam ediyor. Davada bilirkişi aşamasındayız. Bizden 15 bin TL bilirkişi ücreti istediler. Biz bu parayı yatırmayacağımızı belirttik, mahkeme veznesinden karşılanmasını istedik. Bu talebimiz kabul edildi. Köyde bir keşif yapılacak tahminen 2-2.5 ay sonra gerçekleşecek. O bilirkişinin raporundan sonra olumlu-olumsuz karar açıklanacak. Biz bu suyu vermemekte kararlıyız. O suyun verilmesi demek, köyün tamamen yok edilmesi demek. Ayrıca 2-3 Ağustos'ta festivalimiz olacak. Bu yıl mücadelenin bir aracı olarak 3.'sünü yapacağız.

- Şu an HES çalışmaları devam ediyor mu?

- Durdu. 2 Mayıs 2013'te ÇED olumlu raporunu aldılar. Yaklaşık bir iki ayda evrak getir götür işleri bitse, Temmuz ayında resmi işlemleri bitmiş olacak ve izni aldılar. Çalışanları, HES'in sahibini köyde görmedik henüz, gelmelerini de istemiyoruz tabii.

Köylünün bize, platformumuza olan güveni iyi şu an. Aslında ilk önce buraya devletin iyi bir şey için yaptığını düşündüler. Yani "eğer devlet yapıyorsa iyi şeydir" şeklinde yaklaşımları oldu köylünün. Biz de bu sayede kötü bilinmek istemeyip "şirket yapıyor" dedik. Fakat bir zaman sonra köylünün de farkına varması üzerine bizim yanımızda olması bizleri mutlu ediyor. Kazanacağız!

Gemlik'te gençlik pikniği

Gemlik: Hava koşulları nedeniyle daha önce ertelemek zorunda kaldığımız gençlik pikniğimizi 25 Mayıs günü gerçekleştirdik. Pikniğimiz ortak sofrada yapılan kahvaltıyla başladı.

Saygı duruşunun ardından ilk olarak gençliğin aile, çevre ve kendi sorunlarına dair sohbet gerçekleştirdik. Özellikle Gemlik'te gençliğin kendini

ifade edebileceği alanların ve faaliyetlerin yetersizliğine değinilen konuşmalar da son yıllarda daha da artan uyuşturucu sorununa vurgu yapıldı.

Sohbet ve tartışmanın ardından serbest zamana geçildi. Serbest zamanda hep birlikte voleybol ve futbol oynandı. Daha sonra öğle yemeğimize geçtik. Yemekten sonra güncel konular, devrimci önderler, Gezi İsyanı ve Soma katliamı gibi konular üzerinden bilgi yarışması düzenledik. Beş ayrı grubun katıldığı yarışmayı on sorunun dokuzunu bilen **Redhack Grubu** kazandı. Bilgi yarışmasının birincilerine Umut Yayınımlık'tan çıkan **İbrahim'in Hayatı ve Mücadelesi** kitabı ödül olarak verildi. Devrimci marşlar ve türkülerle devam

eden pikniğimiz son olarak yine devrimci önderlerin mücadelesi, Gezi İsyanı ve gençliğin rolü ve ihtiyaçları temelinde yapılan sohbetle son buldu.

Yapılan konuşmalarda Gezi'nin yıldönümünde güçlü bir biçimde sokağa çıkılması ve Gemlik gençliğine yönelik alternatif çalışmaların artırılması gerektiği üzerinde duruldu. Yeni gençlerle tanışmamız ve dostluk geliştirmemiz bakımından verimli geçen pikniğimiz doğrudan gençliğe hitap eden bir etkinlik olması açısından da değerliydi.

(Gemlik YDG okurları)

"GEZİ" MİZ DEVAM EDİYOR!

Başta işçi sınıfı olmak üzere demokratik devrimden çıkarılan Türkiye halkının bütün kesimlerinin talep ve istekleri Gezi'den beri güncelliğini korumaya devam etmektedir.

Gezi İsyanı'nın yıldönümü içinde olduğumuz bugünlerde, rahatlıkla Gezi İsyanı'nda yaşanan kalkışmanın kah azalarak kah artarak da olsa sokaklarda, barikat başlarında devam ettiğini söyleyebiliriz. Aradan geçen bir yıllık süre içinde kitleler sokakları ve barikat başlarını terk etmedi. Bunun nedeni ülkemizde çelişkilerin uzlaşmaz karşıtlığı ve bu çelişkilerin AKP iktidarı döneminde ulaştığı aşamadır. Bu duruma bir de hakim sınıflar arasında yaşanan klik dalaşının yarattığı kriz eklince, çelişkilerin daha da boyutlandığını ifade edebiliriz.

Bu durumda ne olmaktadır? Türk hakim sınıfları en iyi bildikleri şeyi devreye sokmakta, nerede bir hak talebi, demokrasi ya da iktidarın politikalarını eleştiren gösteri, basın açıklaması vb. olsa **azgın bir faşist terörle** saldırmaktadır. Bu durum öyle bir hal aldı ki, iktidar kendisine karşı en ufak muhalefeti bile, "**darbe kalkışması**", "**terörizm**" olarak yaftalayarak saldırmaktadır. Kimileri bu durumu, R. T. Erdoğan'ın "**siyaset yapış tarzı**", "**ötekileştirme**" olarak adlandırırsa da yaşananlar tümüyle faşizmin iktidarını sürdürmesi olarak görülmelidir. Gerçi kimi çevreler dil ucuyla ve saptırarak da olsa "**AKP faşizm**"inden bahsetseler de, yaşananlar, TC faşizminin söylemlerini güncelleyip, saflarını tahkim ettirerek kendini devam ettirmesidir.

Gezi'den günümüze kadar yaşananlara baktığımızda, kitlelerin kimi yerlerde ilerici ve devrimcilerle birlikte kimi yerlerde kendiliğinden, faşist uygulamalara, yolsuzluk ve rüşvet skandallarına ya da Soma'daki işçi katliamına yönelik protestolara, bunun yanında devlet açısından da azgın saldırıların devam ettiğini görmekteyiz. Faşizm tüm uygulamalarıyla görev başındadır.

2014'ün ilk üç ayında 300'e yakın işçinin öldüğü, önemli bir kısmı ağır işlerde olmak üzere 1 milyona yakın çocuk işçinin bulunduğu, toplu iş sözleşmelerine (TİS) bağlı çalışan işçi sayısının '80'lerin sonuna nazaran yarıya indiği ve taşeron işçi sayısının son 15 senede dört katına çıktığı ülkemizde Gezi sonrasında işçi direnişlerinin ivmesinin arttığı belirtilmektedir. Bu rakamlara son üç haftanın direnişleri ve elbette ki Soma dahil değildir. Ki resmi açıklamaya göre 301, gayri resmi olarak ise 500'ü aşan maden işçisi Soma'da hükümet tarafından katledilmiştir. Bu sayı Türkiye işçi sınıfı tarihinin en büyük katliamlarından biridir. Soma sadece katledilen işçi sayısı ile değil aynı zamanda sendikal örgütlenmelerin niteliğine dair de çarpıcı bir veri sundu.

Soma katliamı öncesi ve sonrasıyla bütün yönleriyle incelenip, buna uygun bir konumlanma ve çalışma tarzı izlendiğinde; Gezi'nin gerçek zeminine oturulabileceği söylenebilir. Bu görev ilk önce komünistlere ve devrimcilere düşmektedir. Gezi'den günümüze son bir yıllık süre içinde sadece işçi sınıfı değil halkımızın diğer sınıf ve katmanları da faşizme karşı, onun politikalarına yönelik direniş içindedir. Anadolu'nun çeşitli bölgelerinde köylülerin başta HES'ler olmak üzere, çevre sorunlarından (Bartın, 26.05.14), elektrik ve sulama sorunlarına (Siverek, 25.05.14) karşı tepkileri ve eylemleri ("**anasını alıp gitmeyecek bu çiftçi**"; Amed, 28.05.14) vb. vb. demokratik devrimin konusudur.

Kürt ulusu, halihazırda devletle kıyasıya bir mücadele içindedir. Başta "**Özgürce Ayrılma Hakkı**" olmak üzere, her türlü ulusal imtiyaza karşı çıkıp, tüm milletlerin tam hak eşitliğini sağlamak demokratik devrimin konusudur ve günceldir.

Bu toprakların ezilen mazlum mezhebi olan Aleviler "yeter artık" diyerek sokaklardadır. Gezi'den bu yana, katledilen Alevi gençleri ortadadır. Soma'daki işçi sınıfı öfkelerini, Alevi karşıtlığıyla manipüle etmek amacıyla faşizm, Okmeydanı Cemevi'ni kurşunlamış ve bir genci daha katletmiştir. Alevilerin ve diğer ezilen mezhep ve dinlerin sorunları demokratik devrimin konusudur ve günceldir.

Öğrenci gençlik, Gezi İsyanı'yla birlikte sokakları bırakmadı. Her fırsatta ve durumda sokağa yöneldi. Bu süreçte özellikle liseli gençliğin eylemlerde ve protesto gösterilerinde daha fazla boy gösterdiğine tanık olduk. Üniversitelerde süregelen faşist saldırılar, liselerde uygulamaya konulan disiplin soruşturmaları vb. gençlik hareketinin önünü kesmeyi hedefliyordu. Gezi, gençlik açısından güncelliğini koruyor.

Ve yine Gezi'nin yarısı olan ezilenin ezileni olan kadınlar, sokaklarda olmayı sürdürüyorlar. Çünkü halen katledilmeye devam etmektedirler. İşkenceye, sömürüye maruz kalmakta ve üstelikte erkek ve devlet kısılcığında yaşama mahkum edilmektedirler. Kadınların kurtuluşu demokratik devrimin konusudur. Benzer şekilde LGBTİ'lerden tutalım da isimlerini burada zikredemediğimiz diğer mağdur edilen ve faşist baskılara maruz bırakılan kesimlerin sorunlarının çözümleri demokratik devrimin konusudur ve günceldir.

Kısacası başta işçi sınıfı olmak üzere demokratik devrimden çıkarılan Türkiye halkının bütün kesimlerinin talep ve istekleri Gezi'den beri güncelliğini korumaya devam etmektedir. Faşizmin işçi sınıfına ve halka yönelik, "İslamcılık"la bulaşık "neo-liberal" politikaları hayata geçiren sosyal, ekonomik, kültürel saldırıları devam etmekte; yaşam alanlarını rantsal dönüşüme tabi

kılan politikalar gibi Gezi'nin görünen yüzü olan pratikler tüm hızıyla sürmektedir. İş o raddeye vardı ki, bizzat T. Erdoğan halkı tokatlayıp tehdit etmekte, yaveri tekmelemekte, üstüne üstlük yedi günlük iş göremez raporu alıp mağdur olduğunu ilan etmektedir.

Faşizmin halka saldırısının örnekleri çoğaltılabilir. Öyle ki tepkiler sınırları aşmış Almanya'da on binlerce göçmen emekçi ve politik mülteci, "**katil, hırsız, faşist ve diktatör Erdoğan defol**" diye haykırmışlardır. (Köln, 24.05.14) Gezi İsyanı'nın halen sürmesi, başta Erdoğan olmak üzere devletluların ağızlarını her açtıklarında ondan bahsetmelerinden ve çaresizce ortaya çıkan halk iradesine saldırmalarından bellidir. Halka karşı savaş açmış faşist bir iktidardan bahsediyoruz. **Ve çok önemli olarak Soma'da sokakta madenciye atılan tekme, markette atılan tokat bütün işçi sınıfıdır.** Türk ve Kürt uluslarından ezilen milliyet ve mezheplerden halkımızdır. Atılan tekme ve tokat, Kürt, Türk, Sünni, Alevi kısacası etnik, mezhepsel ve diğer farklılıklara değildir. Halk düşmanları, tekme savurur, tokat atarken tek düşündükleri kendi iktidarlarıdır. "**Başbakana yuh çekersen tokadı yersin**" tehdidi, Sünni, Alevi, Türk, Kürt ayrımı yapmamaktadır.

Gezi İsyanı'ndan günümüze kadar yaşanan bütün gelişmeler, 17-25 Aralık, 30 Mart seçimleri, 1 Mayıs saldırısı ve illaki en ufak hak talebine yönelik azgın devlet terörü kitlelere vb. parlamenter ya da reformcu, sivil itaatsizlik yöntemlerin sonuç alıcı olmadığını fazlasıyla gösterdi. Kitleler Gezi'den beri artan bir şekilde düzen dışı çözümlerini zorlamaktadır. Farklı mücadele biçimlerinin gerekliliği bilinçlerle, sokak sokak, barikat barikat kazanmaktadır. Kitleler kendi deneyiminden hareketle faşizmin şiddetine karşı, karşı şiddet göstermektedir. Gezi'miz devam etmektedir! Çünkü hemen hemen her demokratik talep, faşist terörle yanıtlanmaktadır ve yanıtlanmaya devam etmektedir.

Bizimki gibi ülkelerde Gezi'nin temel meselesi olan konuların gerçekçi çözümünü demokratik devrimle olacaktır. Demokratik devrimin özü ise düzen dışı yani Taksim'de Gezi'ye çıkan, bunu günümüze kadar getiren ve faşizmin yaptırımlarına, ben yaptım oldu tavırlarına, politikalarına itiraz eden kitlelerin, kendi somut pratiğinden de gördükleri üzere, şiddetle karşılanması ancak devrimci şiddetle durdurulabilir, geriletebilir ve "Gezi'deki yaşam alanı" kurulabilir.

Bir yıl öncesinde Taksim'de Gezi'ye çıkan kitlelerin talepleri güncelliğini korumakla birlikte, komünist hareketin kitlelerin bu taleplerine yanıt olması beklenir. Bir yıl önce faşizme karşı muazzam çeşitliliğiyle Gezi'ye çıkan ve halen devam eden sınıf hareketi akacak bir kanal bulacaktır. Bu kanalın yöneleceği yol bizlerin tavrına bağlıdır. Kuşkusuz ki Gezi'yi yaratanların bizi tanıması, dinlemesi ve anlaması omuz omuza olmaktan geçer.

Taşeron cinayeti devam ediyor

İstanbul: Soma Katliamı ile bir kez daha gündeme gelen taşeron çalışma sistemine karşı öfke gide rek büyüyor. Son olarak İstanbul'un emekçi semtlerini talan etmesi ile tanınan Ağaoğlu'nun Maslak 1453 projesinde bir işçi taşeron çalışma sistemine kurban edildi. Şantiye'de başına demir direk düşerek hayatını kaybeden **Hakan Tek** hayatını kaybederken olay yerine gelen işçiler iş güvenliğinin yeterli olmadığını belirterek, iş bıraktılar.

İşçilerin tepkisi üzerine inşaat sahasına gelen görevliler işçilerin öfkesinden kurtulamadı. Yaşanan arbedede görevliler bölgeden uzaklaşmak zorunda kaldı. Şantiyede iki günlük yas ilan edilirken "kazanın" ihmal sonucu meydana geldiğini söyleyen işçiler, file olması durumunda can kaybının olmayacağını belirttiler. Ana firmadan kimsenin kaza yerine gelmediğini dile getiren bazı işçiler, "Şurada yanlış bir kazık çakılrsa ana firmadan herkes gelirdi. Ama şu anda kimse yok. İnşaatta 3 binden fazla işçi var. İşçilerin hepsi taşeron çalışıyor" dediler.

Kartal'da da iş cinayeti

İstanbul-Kartal'da Hürriyet Mahallesi Erler Sokak üzerinde bulunan 16 katlı bir inşaatta yine bir iş cinayeti işlendi, 3 işçi öldü. İskeletin çökmesi sonucu 16. kattan düşerek ölen 3 işçinin isimlerinin **Hasan Doğan, Salih Karayalı ve Sinan Doğan** olduğu öğrenildi. Olay yerinde hayatını kaybeden işçilerin cenazesi Adli Tıp Kurumu'na gönderilirken, olayla ilgili soruşturma başlatıldı.

Punto direnişinde kazanım

H. Merkezi: Punto'da işçi direnişi 286. gününde kazanımla sonuçlandı. Sendikacı oldukları için işten çıkarılan işçiler ise iade davasının kazanılması sonucu direnişlerini sonlandırdılar.

Punto işçileri, hukuki anlamda sürecin devam ettiğini ve davanın Yargıtay'a gittiğini ancak buradan kazanım beklediklerini ifade ettiler. Direnişin kazanımla sonuçlanması sonucu birçok işçi ise **Deri-teks Sendikası**'nda örgütleniyor.

Yerin dibinden cevher çıkaranlar, sendikal bürokrasiyi yerin dibine soktu

Yüzlerce insanın canına mal olan Soma Katliamı, ülkemiz işçi sınıfı ve ezilen emekçi kesimleri açısından birçok gerçeği kitlelerin adeta gözüne sokarken, çalışma şartlarından tutalım da taşeron düzenine, iş güvenliği meselelerinden devletin özelleştirme politikalarına kadar birçok gerçeği yeniden tartışmaya açmıştır.

Ülkemizin yarı-sömürge yapısından ve emperyalizme göbekten bağlılık gerçekliğinden bağımsız olmayan bu tablo, küresel sermayenin ucuz iş gücü pazarındaki ihtiyaçlarına paralel bir şekillenışı ülkemiz açısından var ederken, sürece "asgari ücret azaltma, emekli maaşları düşürülmeli" çerçevesinde ruh veren IMF-DB patentli politikalar, iş yaşamının çerçevesini ve kaderini çizmektedir. Tüm bu süreçte, ezilen emekçilerin biriken öfkelerini, sınıf kinini minimize etmek de, sürecin salahiyeti açısından elzemdir ve bunun için egemenler her çağda, sınıf cephesinden alan örgütlemiştir.

Sarı-sendikacılık, bir söylem olarak bu çerçeveyi temsil etmekte, işçi cephesi içerisinde ama patrona çalışan, onun çıkar ve talepleri çerçevesinde şekil alan ve sınıfın gündelik mücadelesini de bu çerçevede organize eden bir yapıyı işaretlemektedir. Bir taban örgütlenmesi olan ve Lenin'in tarifi ile "işçi sınıfının hak alma aracı" olma özelliği taşıyan sendikalar, bu sınıfa doğrudan temas özelliği ve işçi sınıfının gündelik mücadelesindeki mevki itibarı ile de, egemenlerin her zaman hedef tahtasına oturmuştur ve bu anlamda da egemenler, sendikal bürokrasiyi ele geçirecek azami kâr etme yarışında sınıfı örgütlenmektedir.

Ülkemiz özgülünde, bu çabanın güzide örnekleri maalesef ki mevcuttur. Türk-İş'in kuruluş süreci tam da böyle bir çabaya işaret eder. 1960'lı yıllarda dünya ve Türkiye'de soldan esen rüzgara "paralel" ancak egemenlerin denetiminde sendikacılık niyetiyle ve doğrudan devlet eliyle kurulan Türk-İş'in ahvali pür melali, ülkemizdeki sendikacılığın makus talihine bir örnek iken, geline aşamada, Soma'daki işçi

katliamı da bu çerçeveden bağımsız değildir.

Patronun "içteki" müttefikleri...

Soma özgülünde işçilerin örgütlü olduğu Maden-İş Sendikası, sınıfın güvenini yitiren ve patrona çalışan sendikacılığın billurlaşmış halini temsil etmektedir. Bölgedeki işçilerin aktarımları gerçekten ibretlidir.

Sendika seçimlerinin, daybaşarının verdiği kapalı zarflarla ve içlerinde ne yazdığı bile bilinmeden yapıldığını aktaran madencilerin "Dünyanın neresinde görülmüş, bir patronun sendikaya üye olmayan işçiyi işe almadığı", "burada kömür yardımı almak için sendika üyeliği gerekiyor. Patron sendika ile kol kola arkadaşlarımızı katletti" gibi söylemler oradaki cinayeti ve sendikanın payını gözler önüne sermektedir.

Ek olarak belirtilmesi gereken mesele, Maden-İş sendikasının varlık şekline dairdir. Soma'da görüştüğümüz Sendika yetkilileri işçilerin iş güvenliği sıkıntıları ile ilgili tüm şikâyetlerinin karşısında üç maymunu oynarken, sendikanın genel başkanının, bir önceki başkana 10 yıl boyunca ek maaş bağlayarak, yani yolsuzluk üzerinden başkan seçildiği kamuoyuna yansımaktadır. Ki, işçi güvenliği konusunda hiçbir çalışması olmayan, teknik yetersizlikleri patronla birlikte kol kola örten bir sendikanın bu boyutta yolsuzluk çamuruna batmış olması, şaşırıcı da değildir aslında.

Sendikal bürokrasiye karşı tabandan örgütlenelim!

Tüm bu tablo içerisinde ise madenciler, "devlet-patron- sendika üçgeni" diyerek tariflediği "facianın failleri" çetesini hedef tahtasına oturtmuş ve işçilerin mevzisi olması gereken sendikanın ihmali ve katliama ortak olan tavrını protesto etmek için oturma eylemi başlatmışlardır.

Geline aşamada, sendikanın istifa etmeme tavrına karşı ilk haftadan 4 bin madenci Maden-İş'ten istifa etmiş ve devamlı da yapılan eylemler neticesinde Maden-İş Ege bölge yönetimi kom-

ple istifa etmiştir. Ancak yerine atanan yeni yönetim de eskisinden farklı değildir. Zira, yeni şube başkanı Ali Mügan, gazetemize verdiği röportajda, nasıl bir sendikal çizgi izleyeceklerini, facianın karşısındaki sus pus tavırlarından belli etmiş ve ihmali yok saymıştır.

Geline aşama öğreticidir. Bugün sınıfın tepesine çöreklenen sendika "ağa"larına karşı taban örgütlenişinin ve alttan zorlamanın işlevselliğinin göstermektedir. Sınıfın ve işçilerin örgütlenildiği oranda, en geri sendikal bürokrasinin bile paramparça olduğuna işaret etmektedir. Soma özgülünde, işçilerin alternatifsizliği, politik hedeflemeden ve kalıcı sınıf örgütlenişleri yaratmaktan uzak tablosuna rağmen, sendikal bürokrasiye diz çöktüren müdahalesi bu anlamda başarıdır.

Ülkemiz işçi sınıfının son süreçte, özellikle AKP'nin taşeron sayısını artıracak yeni düzenleme planları ile birlikte işçi sınıfının çalışma koşulları gündene kötüye gitmekte, işçi cinayetleri ise artmaktadır. Sendikalar yasası ve baraj uygulamaları ile sendikalar işlevsizleştirilmekte ve sınıf, örgütsüzlüğe mahkûm edilmektedir. Ek olarak AKP, Hak-İş vb. örgütlenişler üzerinden sendikal örgütlenişleri işlevsizleştirme pratiklerini katmerlemektedir. Tüm bu tabloda, sınıfa gitmek, sendikalardaki pasifist çizgiyi mahkûm etmek, işçi sınıfındaki güven yitimini terse çevirmek ve sendikaları sınıf mevzilerine çevirmek için taban örgütlenişleri yaratmak zorunludur.

DİSK, taşeronlaşmaya karşı yürüdü

Bursa: Soma katliamı sonrası yeniden gündeme gelen taşeronlaşmaya karşı DİSK Güney Marmara Bölge Temsilciliği Bursa'da yürüyüş gerçekleştirdi. DİSK'in çağrısıyla 28 Mayıs günü Kent Meydanı'nda bulunan işçiler, "Kaza değil, kader değil, katliam! Taşeron ölüm demektir! Yasaklansın!" pankartı arkasında yürüyüşe başladı.

Fomara Meydanı'nda DİSK Güney Marmara Bölge Temsilcisi **Ayhan Ekinci** tarafından okunan açıklamada Soma Katliamı'nda yaşanan işçi ölümlerinin sebebinin gizli veya açık, yasal veya yasadışı biçimde büyütülen taşeron düzeni olduğu belirtildi ve taşeronun yasaklanması dâhil dört talebini açıkladı.

"M&T işçisi köle değildir"

Kartal: Gebze'de ve Düzce'de faaliyette bulunan **M&T Rek-**

lam'da sendikalı oldukları için işten atılan işçiler 27 Mayıs günü Gebze'deki fabrika önünde eylemlediler. Direnişin 14. gününde işçilerle birlikte açıklama gerçekleştiren **Birleşik Metal-İş Sendikası'nın** eylemine aralarında **Devrimci Demokratik Sendikal Birlik'in** de (DDSB) olduğu çok sayıda kurum destek verdi. İş çıkışı saatinde gerçek-

leşecek basın açıklaması öncesinde işçiler türküler eşliğinde halay çekti. Soma katliamına da değinilen açıklamada "*Soma patronu işçileri toprak altında zehirleyerek öldürdü. M&T patronu ise açlık ve yoksullukla öldürmek istiyor*" diyerek evrensel beyannamelerde çalışma hakkının yaşam hakkı ile eş olduğunun altını çizdi. Ardından işçiler, fabrika içerisinden çıkan işçi servislerini protesto etti ve işçileri dayanışmaya çağırdı.

Soma'da 34 yıllık katliam planı

Soma vesilesiyle ortaya çıkan bir devlet gerçeğidir. Zira katliamın ardından tarımsal politikalarından, işçi sınıfına dayatılan güvencesizliğe, oradan da devletin saldırganlığına kadar birçok tablo ile karşı karşıya kaldık.

dar yükseldi. Rakam günümüzde % 89.1'dur.

Soma da bu süreçten nasibini alan, tarımsal politikaların en şiddetli sarsıntısını yaşayan bir bölgedir. Soma'daki katliam bölgedeki toplumsal sorunların ortaya çıkmasına neden olmuştur. Soma vesilesiyle ortaya çıkan bir devlet gerçeğidir. Zira katliamın ardından tarımsal politikalarından, işçi sınıfına dayatılan güvencesizliğe, oradan da devletin saldırganlığına kadar birçok tablo ile karşı karşıya kaldık. Soma katliamının izleri uzun bir süre geçmeyecek. Bu geçmeyecek yaranın tartıştığı her konu devletin teşhididir. Bu noktada yapacağımız bir teşhir de köylülük ve madencilik konusu olacaktır.

Katliamın bir maddesi daha; madencilik yasası

Soma'daki bütün üretiminin tasfiyesi ile birlikte bölgede başlıca üretim alanı olarak ortaya çıkan zeytinlik, bir süre bölge istihdamı açısından önemli bir rol oynasa da 2010 yılında madencilik yasası ile tasfiye edilmiştir.

Bu yasa ile birlikte zeytinlik Manisa'dan Balıkesir'e kaymış, Balıkesir %11.3 oranla toplam üretimde 130.549.00'a ulaşmıştır. Madencilik yasası ile birlikte özellikle Soma'da başlıca üretim ürünü olan zeytinlik adeta tükenmiştir. Yoksul üretici köylü ve topraksız köylü bölgede oluşan madencilik iş koluna yönelmiştir. 2010 ile 2012 verilerine göre Manisa'da madencilikte istihdam oranı 25,5 artmıştır.

Hiç kuşkusuz Soma'daki katliamın neresinden tutarsak tutalım elimizde bir devlet politikası kalmaktadır. İşin fitrat olduğunu söyleyenlerin düştüğü tablo vahimdir. Zira kaçacak başka bir yol yok ve tek sığınak takdiri ilahi...

Madencilik yasası ile katledilen sadece işçiler değil derin bir ekolojik tahribattan da bahsetmek gerekir. Uzun bir süredir madencilik kapsamında gerçekleştirilen katliamların haddi hesabı yok. Yasa ile birlikte sadece 5 senelik zaman diliminde sayısız katliam haberi gündeme geldi. Uşak Eşme'de siyanür zehirlenmeleri, İzmir Efemçukuru'nda su havzalarının "yurt savunması" gerekçesi ile acele kamulaştırılması, Bergama Kozak Yaylası'ndaki fıstık çamlarının kitlesel katliamı, Kaz Dağları'nın delik deşik edilmesi...

Madencilik yasası ile birçok tarımsal üretim alanı madencilğe açılırken bu alanlardaki köylüler madenlere zorla itilmektedir. Soma'da katledilen madencilerin hepsinin zamanında tarımsal istihdam içinde yer almasının böylesi bir süreci bulunmaktadır. Yani katliam esas olarak yeni bir süreç değildir. Katliamın planlaması yıllar önce yapılmış ve bu gün sonuçlanmıştır. Soma nezdinde gerçeği gözler önüne serilen maden yasası bugün birçok alanda aynı biçimde hayata geçirilmektedir. Bu sebeple madencilik, enerji, istihdam adıyla propaganda edilen bu katliamlar dizininin karşısına Soma'nın öfkesiyle çıkmalı ve geçit vermemelidir. Zira devletin her politikası bir katliamın planı anlamına gelmektedir.

Emekçinin Gündemi

Ölümlerimizden yeni ölümleri yaratma politikasına karşı dur!

Soma'da resmi açıklamaya göre 301 maden işçisinin bir iş cinayeti sonrası ölümü bir süredir kamuoyunda tartışmalara neden oluyor. Tartışmalarda olumlu olan, taşeronlaşmanın bu ölümlerdeki rolünün daha açık şekilde tarif edilmesi. Öyle ki, taşeronlaşmanın sonuçları Soma sonrası daha fazla tartışılır oldu. Bu, AKP'nin de en fazla sıkıştığı nokta aynı zamanda. Taşeron çalışmadaki kilit noktanın siyaset ilişkisi olduğu yeterince açığa çıkmasa da işçiler ve emekçiler tarafından daha görünür oldu. İşçilerin öfkesi başbakan-dan bakanlara kadar genişledi. Bu öfkeden işin önemli bir başka ayağını oluşturan işbirlikçi ve işveren denetimindeki sarı sendikalar, başka bir deyişle iliştilmiş sendikalar da payını aldı.

AKP, bu süreçte daha fazla zarar görmemek için "devlet baba" rolünü belli bir zamandır Soma işçileri üzerinde oynamaktadır. İş vaadinden tazminata, emeklilikten ev sahibi yapma sözüne kadar bir dizi söylem havada uçuşmaktadır. Ama bir yandan da uzun süredir tartışılan ama mücadeledeki yükseliş ve kamuoyundaki duyarlılık sonucu ertelenen taşeron sistemi ile ilgili yasa yeniden Meclis gündemine getirilmektedir.

Peki, bu süreçte meclise gelen bu yasal düzenleme neyi hedeflenmektedir? AKP 13 yıldır iktidardadır, son 60 yılın en çok özelleştirme ve taşeronlaşmanın yapıldığı süreç de bu süreçtir. İş "kaza"sı sonucu ölümlerin en çok yaşandığı süreç de, asgari ücretin en düşük olduğu süreç de, sendikaların en çok denetim altına alındığı ve etkisiz kaldığı süreç de bu süreçtir. Tüm bunları yaratan AKP, şimdi emekçilerin en temel sorununa dair bir düzenlemeyi meclise getirdiğini iddia etmektedir. Oysa ki yapmak istediği tam da bu süreçte maden işçilerinin ölümü üzerine yeni ölümleri yaratma politikasıdır. Çünkü yasa ile taşeronda **kuralsızlık** tam olarak yasallaştırılmak istenmektedir. Hükümet Soma'daki işçilere çeşitli düzenlemeler yaparak mağduriyetleri önleyeceğini söylerken asıl olarak hedeflediği budur.

İş yasasında yaklaşık 62 maddeyi değiştirmek istiyorlar. 62 maddenin en önemli noktası bugüne kadar **asıl işi bölünemez** hükmünü oluşturan düzenlemenin ortadan kaldırılmasıdır. **Böylece artık bütün sorumluluk sadece taşeronda olacaktır.** Bu düzenleme ile taşeron çalışmanın önündeki tüm engeller kaldırılmaktadır, üstelik bu emekçilerin canının en çok yandığı bir dönemde yapılmaktadır. Kaldı ki taşeron sistemi devam ettiği sürece işçilerin biralakım geleceğini yaşam hakları garanti altında değildir.

Tüm bu gelişmelere karşı haksız ve hukuksuz düzene bulunduğumuz her alanda mücadeleyi yükselmeliyiz. Bugün duyarlılığın önemli oranda olduğu Gezi'den Berkin'e, 1 Mayıs'a, Soma protestolarına kadar yakaladığımız birlikteliği torba yasasına karşı da yükseltmeliyiz.

İşçiler ve emekçilerin önemli bir kesimini ilgilendiren yasal düzenlemenin öncelikle kısa da olsa anlaşılır olması gerekmektedir. **Yasada yapılan düzenlemede asıl amaç taşeron sistemi gizlenmektedir.** Bu nedenle düzenleme yarınlarımız için daha ağır sonuçları yaratacaktır.

Bu süreçte en çok konuşulan konulardan biri de sendikal bürokrasinin her yönüyle ayaklar altında gezdiği. Bu nedenle, bu süreçle sınıfla birleşen, birlikte mücadele etme amacı olan olmak bizler için önemlidir. Soma'da sarı, bürokratik ve iliştilmiş sendikal anlayışa karşı işçilerin ortaya koyduğu tutum, alternatif çizginin görünür olamamasından dolayı sınırlı kalabilir. AKP eliyle yapılan çeşitli hamlelerle işçilerin bu tutumu boşa çıkartılmak istenecektir. Oysa küçük ama etkili adımlar ve müdahaleler ile bu durumu tersine çevirebiliriz. Bizi kazandıran da bu olacaktır.

Tekirdağ'da Kaypakkaya anması

H. Merkezi: Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishane'de bulunan **tutsak Partizanlar** komünist önder **İbrahim Kaypakkaya**'yı anmak için bir dizi etkinlik gerçekleştirdiler. Gazetemize mektup yollayan tutsak

Partizanlar, "İlk olarak şehit ve tutsak ailelerine ve demokratik kitle örgütlerine önder yoldaşın ardılları olarak kart gönderdik" dediler.

"18 Mayıs günü hapishanede iki ayrı anma etkinliği düzenledik. İlk etkinliğimiz Kaypakkaya'yı anmak için MKP'li dostlarla organize edildi. Program saat 14.00'te ıslık ve alkışlarla

başladı. Ardından **İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür**, **'Şehid namirin'** sloganları atıldı. Ardından ise saygı duruşu ile birlikte anma metni okundu ve marşlar söylendi" diyen tutsak Partizanlar, ardından diğer eylemle ilgili şu bilgileri verdiler:

"Saat 18.00'de 18 Mayıs şehitleri Kaypakkaya, Haki Karer, Ferhat Kurtay,

Eşref Anyık, Necmi Öner, Mahmut Zengin'i anma programı düzenledik. Bu program PKK, MKP ve bizim ortak anmamızdı. Sloganlar atıldı ve marşlar söylendi."

Tutsaklar son olarak hazırladıkları ve **Tutsak Partizanlar** imzalı kısa bir bildiriye de hapishane içerisinde dolaşıma soktuklarını dile getirdiler.

Devlet, Lice'ye saldırmaya devam ediyor

H. Merkezi: Amed'in Lice ilçesinde halkın kalekol yapımına karşı başlatmış olduğu direnişe yönelik 30 Mayıs günü sabah saatlerinde gerçekleşen asker saldırısının ardından çıkan çatışmalar günlerce devam etti. Saldırı haberinin alınmasının ardından ise ilçeye bağlı birçok köyden insanlar, çatışmaların yaşandığı Cellik bölgesine adeta akın etti.

Yine ilçede kepenklerin kapatılmasının ardından ilçe merkezinde de yüzlerce kişi, çatışmanın yaşandığı bölgeye geldi. Çatışma bölgesine gidemeyenler ise kaymakamlık binası önünde oturma eylemi başlattı. Öte yandan Diyarbakır Valiliği'nden yapılan açıklamada, söz konusu askeri saldırının "vatandaşlarımızın seyahat özgürlüğünü sağlama ya yönelik" olduğu belirtildi.

Dersim

Lice'de kalekol yapımına karşı direnen halka dönük saldırı, Dersim'de yapılan bir basın açıklaması ile protesto edildi. 30 Mayıs günü Sanat Sokakı'nda Devrimci Güç Birliği **"Rojava'dan Lice'ye direndik, direneceğiz! #direnlice"** yazılı pankart açıldı.

Yapılan basın açıklamasında Rojava'da yaşanan katliama ve Lice'de yaşananlara değinilerek **"AKP hükümetinin Kürt politikasının ne olduğunu bir kez daha gözler önüne sermektedir"** dendi. Yapılan açıklama **"Tüm Kürt ve Türkiye halklarını Lice'de Medeni Yıldırım, Türkiye'de Ethem Sarısülük ve Berkin Elvan ruhuyla direnenlerin yanında olmaya ve mücadeleyi her yerde yükseltmeye çağırıyoruz"** sözleriyle sonlandırıldı.

PKK tarafından "kaçırılmayan" çocuklar...

Son günlerde gündemi işgal eden önemli konulardan biri Amed Belediyesi önünde eylem yapan aileler. Başbakan'ın meclis kürsüsünden yaptığı şov ile gündemdeki yerini pekiştiren konu ile ilgili pek çok kesimden farklı açıklamalar gelmeye devam ediyor. Ancak belediye önünde eylem yapan ailelerle ilgili peşi sıra haberler yapan burjuva-feodal medya ailelerin yaptığı açıklamaları değil konu ile ilgili kendi çarpıtmalarını yayımlıyor. Oysa burjuva-feodal basında yayımlanmayan hususlar meclisin esasını teşkil ediyor.

DİHA'nın haberine göre geçtiğimiz günlerde S. Demirtaş ile iki grup olarak görüşen aileler adına açıklama yapan **F. Eren** şunları söylüyor: **"Sadece Kürtler değil, polis ve askerler de ölüyor. Bir an önce oturup bu sorunu çözün."** Diğer aile grubu adına açıklama yapan Selami Eren ise belediye yetkililerinin kendilerine saygılı davrandığını belirterek burayı eylem alanı seçmelerinin sebebini **"halkın yeri"** sözleriyle açıkladı. Eylemin hedefinin sadece BDP olmadığını, aynı zamanda hükümete de bir çağrı olduğunu ifade etti. (DİHA, 28.05.2014)

Ailelerin kendilerine yaptığı çağrıya değinmeyerek meseleyi çarpıtın başbakan ise meclisteki grup konuşmasında BDP'ye **"o çocukları getireceksiniz, getirmezseniz bizim de B, C planlarımız var; onları devreye sokmakta tereddüt etmeyiz"** tehdidini savuruyor. Böylece devletin tüm olanaklarını elinde tutan erk olarak A planında BDP'yi gördüğünü belirtmiş oluyor! Ayrıca yine bir seçim sürecinde **"milliyetçi oylar"** kaygısıyla savrulan tehditleri, **"çözüm süreci"**ne dair ciddiyetini yansıtmaması açısından notlarımıza kaydetmekte fayda var. Fakat bunun da ötesinde **"mesele çocuklar olunca"** Başbakan'ın **"hassasiyeti"** biliniyor(!) Başbakan'ın yine Amed'de **"kadın da olsa çocuk da olsa gereğini yapma"** açıklamaları, 14 yaşındaki Berkin'in **"terörist"** olduğunu ve bu sebeple de ölmeyi hak ettiğini ima eden çetli kereler yaptığı açıklamaları vb. bu **"hassasiyetin"** en bariz örnekleri olarak önümüzde duruyor.

Konuyla ilgili PKK açıklamasında ise özet olarak gerillaya katılımın gönüllü olduğu, kimsenin zorla tutulmasının müm-

Onlar çocuklarına, paraları sıfırlamayı, çalıp çırpmayı öğretiyor. Bizler onurlu yaşamayı, gerektiğinde ise özgürlük için, demokrasi için bağımsızlık için dağlara çıkmayı ve ölmeyi öğretiyoruz!

kün olmadığı, katılım için yaş sınırının olmadığı, yaş küçük olanların geri gönderildiği vurgulandı. Ancak ülkenin koşullarının çocuklar için güvenli olmadığı, bazı çocukların ülkenin koşullarından dolayı geri dönmeyi istemedikleri aktarıldı.

Ülkenin koşullarına kabaca bakıldığında çocukların neden geri dönmek istemediklerini anlamak zor değil. Adana Pozantı Hapishanesi'nde saldırıya uğrayan çocukları, aynı hapishanede yine siyasi sebeplerle tutulan çocuklara yönelik cinsel istismar olaylarını anımsarsak çocukları anlayabiliriz. 15 yaşında Soma'da madende çalışmaya başladığını facebook'ta kendi hesabında duyuran, hayatını kaybettiğinde ise 19 yaşında olduğu Enerji Bakanı tarafından **"herkes kadar ölebilir"** minvalinde duyurulan Kemal Yıldız ve sayıları bir milyona yakın ve on binlercesi ağır işlerde çalışanlar olarak ifade edilebilecek **"çocuk işçiler"**, ülkenin çocuklar için ne derece güvenli olduğunu anlamamıza yardımcı oluyor.

En zor işlerde çıraklık adı altında emeği sömürülen çocuklardan, hapishanelerde saldırıya, cinsel istismara uğrayanlara, Enes Ata, Uğur Kaymaz, Ceylan Önkol, Berkin Elvan örneklerinde olduğu gibi katledilenlere kadar pek çok örnek devletin çocuklara karşı tutumunu gözler önüne seriyor. Söz konusu olan Kürt ulusal hareketi olunca **"çocuklar"** diye fevran edenlerin gerçek yüzleri, çocuklarla ilgili büyük resme dair ne yapıp yapmadıklarına bakınca çok daha net bir şekilde ortaya çıkıyor.

Onlar olsa olsa çocuklara çığlık atmayı önerebilirler daha fazlasını değil! Dağa çıkan Kürt çocuklarını bırakalım anlamayı,

fedakarlıklarının, onurlu ve namuslu duruşlarının yanından bile geçemezler.

Onlar çocuklarına, paraları sıfırlamayı, çalıp çırpmayı öğretiyor. Bizler onurlu yaşamayı, gerektiğinde ise özgürlük için, demokrasi için bağımsızlık için dağlara çıkmayı ve ölmeyi öğretiyoruz! Gezi'de, barikat başlarında ve illaki Kürdistan dağlarında döğüşen, yürüyen ve ölen çocuklarımızı za bin selam olsun!

"Tutsaklar için hapishaneye çevrilen İstiklal'deyiz!"

İstanbul: İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu tarafından düzenlenen F eylemlerinin 115.'sinde kitle Galatasaray Lisesi önünde buluştu. Eylemde ilk olarak İHD İstanbul Şubesi Başkanı **Ümit Efe** konuşmasına, **"Bu F oturumumuzu, kendisi hapishaneye çevrilen Taksim'de, İstiklal Caddesi'nde yapıyoruz"** sözleriyle Taksim'deki polis terörünü protesto ederek başladı.

Efe'nin ardından **Mine Nazari**'nin okuduğu açıklamada 22 yıldır tutsak olan ve akciğer kanseri hastalığının 3. evresini yaşayan ağır hasta tutsak Murat Ekin'in durumunun acil olduğu belirtildi. Açıklamanın ardından Ekin'in yakını **Hacı Bayram Kızırtıcı** Ekin için tahliye değil, **"hapishaneden hastaneye götürülerek tedavi edilebileceğine"** dair rapor verildiğini söyleyerek, Ekin'in hastalığının son dönemini dışarıda ve mücadele içinde geçirmek istediğini söylediğini ilettili.

"Despotizme isyan etmek haktır"

İstanbul: 479. haftalarında biraraya gelen Cumartesi Anneleri eyleminde ilk olarak **Fehmi Tosun**'un eşi **Hanım Tosun** söz aldı ve Kürtçe olarak **"Maalesef yine acılarımızı, kayıplarımızı dilendirmek için buradayız. Kayıplar**

haftası için buradayız. Polis de burada. Bizler, bu ülkede insanlar yaşayabilsin diye buradayız" dedi.

Tosun'un ardından konuşan **Murat Yıldız**'ın annesi **Hanife Yıldız** yarılan **Kenan Evren**'i görünce **Erdal Eren**'i hatırladığını, Evren'in içtiği suyun annelerin gözyaşları olduğunu söyledi ve **"Zehir zıkkım olsun"** dedi.

Daha sonra Cumartesi eylemcilerinden **Hatice Kalpaklı**'nın okuduğu basın açıklamasında bugünün Gezi'nin yıldönümü olduğu hatırlatıldı ve **"Gösteri yapmak, despotizme isyan etmek haktır. Hukuka riayet edin. Keyfi uygulamalarınıza son verin. Ellerinizi evlatlarımızın üzerinden çekin!"** denildi.

Bilincimizle 21-22 Haziran'a yürüyoruz!

Yeni Demokrat Kadınlar olarak toplantılarımızda aldığımız kararlar doğrultusunda (YDK)'nın öznesi olan bütün kadınlarla **21-22 Haziran**'da bir araya geliyoruz. Her ne kadar 2013 Kadın Kurultayı'ndan bu yana biraraya çok fazla gelemesek de yürüttüğümüz faaliyetlerimiz gözle görülmeye değerdir. Yıllardır yürüttüğümüz faaliyetin bir ürünü olan YDK'yı şimdi besleme zamanıdır, **21-22 Haziran**'da bir araya gelerek belirleyeceğimiz çalışma tarzımız ve sonuçları YDK'ya güç, biz kadınlara bilinç olacaktır.

Bilindiği üzere kadın özgürleşmesinin önünde duran erkek egemen devlet sistemini yıkmak ve mücadelemizi yükseltmekte kurumsallaşmaktan başka çaremiz yoktur. Son süreç bize öğretmiştir ki, Gezi İsyanı'nda sokağa dökülen, barikat başlarını mesken eyleyen ve artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını haykıran biz kadınları artık hiçbir güç eve geri döndüremeyecektir. Kimliğimize edilen küfürlere, evdeki eril kocalara-babalara, fabrikalarda emeğimizi çalan patronlara, devletin polislerinin tacizlerine ve devlet terörüne karşı koyup sokakları yangın yerine çeviren biz kadınlardık.

Gezi İsyanı sadece kadınları sokağa dökmekle kalmamıştır. Aynı zamanda işçi ve emekçi ka-

dınların üretimin alanlarından çıkmasına ve siyasal faaliyetlere ilgi duymasına, toplumsal gelişmelere ve toplumda gelişen tüm olumsuzluklara karşı koyuşu öğretmiştir. Bu durumun önüne geçmek isteyen egemen sınıflarının temsilcileri her fırsatta kadın özgürlüğünün önüne geçecek söylemlerini ve politikalarını yeniden ve yeniden üretmiştir/üretmeye devam etmektedir. Yaşadığımız süreç bize bir kez daha göstermiştir ki kadın mücadelesinin önemi ayrıdır.

"Kadın-erkek el ele demokratik devrime" şiarımızı esas almakla beraber her zaman geride bırakılan kendimizi önce bir adım öne taşıyacak güce ve bilince sahip olmalıyız. Vermiş olduğumuz kadın mücadelesi içerisinde maalesef biz kadınlar sadece sistemle değil, aynı zamanda eril düşünce ile donatılmış hem kadın hem de erkek yoldaşlarımıza karşı da emek harcamalıyız. Ancak bizim bütün bunları yapmamıza yardımcı olacak ilk önce bizi eril kafa yapısından kurtaracak içe dönük çalışmalar, atölyeler vs. gibi eğitim çalışmalarında bir araya gelip önce kendimizden başlamamız gerekecek. Tıpkı işçiler gibi "zincirlerimizden başka kaybedecek başka bir şeyi olmayan" biz kadınları bir araya getirecek ve bi-

Kadın sorununa ciddi bakmadığımız ve esas almadığımız sürece sınıf savaşının da hiçbir zaman öznesi olamayız. Bu anlamda kadın sorunundaki zaafları kadınlı erkekli üzerimizden atmalıyız.

zim mücadelemizi bir parça da olsa yükseltecek çalışmalarımızın önüne hiçbir gücün geçmesine izin vermemeliyiz.

Yaşamın her alanında örgütlü olmadan hiçbir şey yapılamayacağı bilincini bize veren yoldaşlarımızdan aldığımız güç ve bilinçle bir araya gelip kendi politikamızı üretmemiz ve gücümüze güç katmamız gerektiğinin farkındayız. Kadın sorununa ciddi bakmadığımız ve esas almadığımız sürece sınıf savaşının da hiçbir zaman öznesi olamayız. Bu anlamda kadın sorunundaki zaafları kadınlı erkekli üzerimizden atmalı ve kadının devrim mücadelesindeki önemini kavramalı/kavratmalıyız.

"Hiçbir kitle hareketi kadınların katılımı olmadan başarıya ulaşamaz" (Lenin) Lenin'in de açık bir şekilde ifade ettiği gibi, bütün başarıların kilit noktası, başarıya giden yolda tüm kadınların da katılımının zaruriyetinden geçmektedir. Gezi İsyanı'nın ardından bir yıl geçti; bu süreç içerisinde deneyimlerimizin ve bundan sonraki olası isyanlardaki örgütlülüğümüzün daha güçlü olması için 21-22 Haziran'a yürüyoruz.

İşte bu doğrultuda Yeni Demokrat Kadınlar olarak örgütlediğimiz 21-22 Haziran kadın buluşması bize, cinsiyetçi baskılara, sömürülere ve zulme karşı sergileyeceğimiz ortak tavrımızı belirleme günümüz olsun. **(Bir YDK'lı)**

Göğün yarısı

Açılmamış kanatların büyüklüğünü kimse bilemez!

"Uçurumu sevenlerin kanatları olmalıdır." (Nietzsche)

2 Şubat 2011 tarihinde kış üslenim alanında göçük altında kalarak ölümsüzler kervanına katılan Sefagül, Nurşen, Gülizar, Fatma ve Derya yoldaşların cenazeleri yoldaşları tarafından teslim edildi. Elbette komünistler için cenazelerin dinsel kutsallık çerçevesinde bir anlamı yoktur. Ancak, yoldaşlarımızın cenazelerini alarak onları ideallerine, yaşamda ve mücadelede yarattıkları değerlere uygun bir şekilde toprağa vermek bir anlamıyla verdiğimiz sözleri anımsamak, teyit etmek ve muhasebesini yapmak açısından özel bir öneme de sahiptir.

Kadınların toplumsal olarak çizilen yazgılarını değiştirmenin kendi ellerinde olduğunun en güzel kanıtları olarak karşımızda duran bu beş kadın, elbette erkek egemenliğinin hem kendi üzerlerindeki hem de çevrelerindeki etkilerini yok etmiş değillerdi. Ancak, bu egemenliğe karşı güçlü bir duruş, kabukları kırıp, görünmez zincirleri kopartıp önderleşme yolunda en ileri noktada mücadele vermişlerdi. Bu mücadele, kadın özgürlük mücadelesinin bizzat-fiili olarak içinde-merkezinde olup olmamakla ilgili değildir. Zira sınıf mücadelesinde atıkları her adım, hem kendilerini hem de bizleri güçlendiren, kadının kurtuluşu-özgürleşmesi yolunda mesafe kaydeden bir yerde durmaktadır. Kısacası onlar, tıpkı Maria'dan Meral'e, Barbara'dan Nergiz'e, Çiğdem'e tüm kadın şehitlerimizin yaptığı gibi bize yolu göstermiş, kendilerinin de yürüdüğü bu yolun sonunda özgürlük olduğunu işaret etmişlerdir. **Ve şimdi sıra bizde...**

Bizler kuşkusuz, şehit düşen tüm kadın yoldaşlarımıza göre çok daha avantajlıyız. Birincisi, onlar kadar değerli, öğreten ve yol gösteren yoldaşlara sahibiz, ikincisi Proletarya Partisi önderliğindeki kadın çalışması ve konuya dair yapılan vurgular-alınan kararlardan aldığımız güçle daha sağlam-güçlü adımlar atabiliyoruz. Bu durumda, bizden beklenen, içimizdeki gücü açığa çıkartarak daha hızlı adımlarla ölümsüzlerimizin yerini doldurmaktır. Tıpkı 3 yıl önce Beşler'e verdiğimiz sözde olduğu gibi...

Madem biz'siz devrim olmuyor/olması imkansız, biz de devrim'siz kurtulamayacağımıza göre yaşamın ve mücadelenin her alanında daha güçlü bir şekilde yer almalıyız. Devrimin yedek gücü değil, tıpkı Beşler gibi öncüsü, örgütleyicisi olmalıyız. Bizi tutan, önümüze engel olarak çıkan, tökezleten her şeyin ama her şeyin nedenini içimizde aramalıyız. Kendimizdeki gücü gördükçe, içimizdeki zincirleri kırdıkça, beynimiz ve yüreğimiz bir oldukça dışarıdan gelen tüm engelleri ortadan kaldırmamız. Kadın olmak, hele de devrimci kadın olmak ama ondan da öte **cinsiyet bilincine sahip devrimci kadın** olmak elbette zor. Bunun bedelini, yarattığı fırtınaları ancak bizler anlayabiliriz. Bu bilinci edindikçe duyduğumuz öfkeyi bir bizler biliriz. Ve fakat ideolojik-politik bakış açımız geliştikçe bu öfke ve fırtınanın yaratacağı enerjiyi herkes görebilecektir. Bu, bize yüklenen geleneksel kadın rollerinin yakılıp küllerinden yeniden ama daha güçlü bir şekilde doğmanın da kıvılcımı olacaktır.

Beşler, uçurumu sevdiler. Yaşamlarında aldıkları her kararın uçurumun kıyısında gezdiler hep. Onların kanatları uğruna yaşamlarını verdikleri halk ve partileriydi. Uçurumun kenarı özgürlüktür. O kanatlar bizde de var. Yeter ki açmasını bilelim. Açılmamış kanatların büyüklüğünü kimse bilemez.

Kadını intiharı değil, çıplak intihar etmesi mi önemli olan?

İstanbul Boğaziçi Köprüsü'nde 26 Mayıs günü öğleden sonra Avrupa yakasından Anadolu yakasına geçişte **Burcu Namlı** adlı kadın kendini Boğaz Köprüsü'nün demirlerinden denizin sularına bıraktı. Kadının intiharı üzerine birçok haber sitesi ve kanalı "önemli" bir yere işaret etmeye başladı. "35 yaşındaki Burcu Namlı, cumartesi günü Boğaziçi Köprüsü'nden çırılçıplak atlayarak intihar etti. Namlı'nın ve annesinin Yehova Şahitleri üyesi olduğu iddia edilmişti" ısrarla dikkat çekilmek istenen kısmı "kadının çırılçıplak" intihar etmesidir.

Önemli olan bir kadının yaşa-

mına kim bilir hangi nedenden kaynaklı son vermiş olması değil önemli olan pek çok gazeteci müsveddesi tarafından bu intiharı çırılçıplak olmasıydı. Diğer bir tartışma ise kadının Yehova Şahitleri'nden olup olmamasıydı.

Onlar için haber niteliği taşıyan bu "intihar vakası" derhal ilginç bir hale getirilerek yazılmalıdır, işte bunun için zaten yeterince "malzeme" mevcuttur; kadın çırılçıplak intihar etmiş, bir de bir tarikata girdiği söyleniyordur, buradan güzel bir haber çıkar. İşte gerisi önemsizdir artık.

Kadının ailesi yapılan haberlere isyan ederek bir açıklama yap-

tı, kuzeni Burcu'nun "*haber değeri taşıyan olay' diyerek doğru/yanlış gereksiz ayrıntılara boğulmuş leş kargalarının bağırma-larına benzer belagatla çaptığı-nız gerçeğin...*" şeklinde isyanına devam eden akrabası, Burcu'nun özel hayatına yapılan yorumlara "böyle habercilik olur mu" diyerek bir açıklama yapma ihtiyacı hissetmiş.

Burcu'nun bir kadın olarak intihar etmesi meseleyi çırılçıplak olması tartışmalarıyla habere konu olurken bunun bir erkek olması durumunda eminiz intihar çok daha farklı tartışılmaya başlardı. **(Bir YDK'lı)**

Emperyalistlerin enerji sevdası: Kan, gözyaşı, ölüm habercisi!

Emperyalist-kapitalist üretiminin can kaynağı enerjidir. Enerji kaynaklarının hakimiyeti emperyalist güçlerin çatışma ve savaşımında çoğu zaman başat unsur olur. Petrol ve doğalgaz gibi temel enerji kaynaklarının yoğun olduğu alanlarda bu çatışma oldukça sarıh olduğu kadar, ilişkiler ve mücadele biçimleri de oldukça karmaşıktır. Enerji kaynaklarının bulunduğu alanlar ve nakil hatları genelde jeo-stratejik noktalar olarak sınıflandırılır. Bu kaynakların ve geçiş hatlarının kontrolü ise emperyalistler arası dalaşta bir adım önde olma olanakları sağlar. Hem kendi temel beslenme kaynaklarını sağlar, hem de genel dünya sisteminde güçlü bir kartı eline geçirmiş olur.

Bu alanda bitmek bilmez bir yarış, kavga ve savaşım vardır. Enerji kaynakları uğruna ezilen ulusların ve halkların dökülmedik gözyaşı, akıtılmamış kanı, parçalanmamış kimliği, incitilmemiş onuru, denetim altına alınmamış bir yaşamı kalmamıştır. Emperyalist kapitalist sistemin ve onun uşakları egemenlerin yüksek kâr, büyük vurgunlar için her damla petrole karşılık oluk oluk ezilenlerin kanı en vahşi ve barbar biçimlerde akıtılmıştır.

Büyük çaplı enerji anlaşmaları, yeni keşfedilen enerji kaynakları, belirlenmiş yeni enerji geçiş hatları gündemi yoğun şekilde işgal ettiğinde yeni ve güçlü bir çatışmanın, kapışmanın ve büyük kan deryasının habercileri görünüyor demektir. Bu türden gelişmeler emperyalist güçler arasındaki çelişki ve gerilimlerinde belli bazı sonuçları olduğunu göstermesini sağlamaktadır. Bu gerilim ve çelişkilerin çokça nedeni de olmaktadır bu hamleler.

Mayıs ayının ikinci yarısında dikkat çekici düzeyde bazı gelişmeler yaşandı. Suriye üzerinden keskinleşen ve Ukrayna krizi ile doruk noktasına ulaşan, Rusya ile ABD, AB ve NATO arasındaki gerginlik ve alenileşen hasmane restleşmeler enerji meselesi üzerinden yeni hamleleri ve dikkat çekici gelişmeleri beraberinde getirdi.

Rusya taviz vererek ittifaklarını pekiştiriyor!

Birincisi, Rusya lideri Putin 20 Mayıs'ta Çin ziyaretinde bulundu. Bu ziyaretin uzun zamandır gündemde olan Çin-Rus enerji anlaşması ekseninde olacağı tahmin ediliyordu. Ancak bu anlaşmanın fiyat anlaşmazlığı yüzünden gerçekleşip gerçekleşmeyeceği de belirsizliğini koruyordu. Ziyaretin son gününde **Rus Gazprom ve Çin CNPC** devlet şirketleri arasında yapılan anlaşma kamuoyuna duyuruldu. Boru hattının döşenmesiyle birlikte 2018'de nakliyenin başlayacağı öngörülen anlaşmanın 350-400 milyarlık bir ticari boyutu olduğu tahmin ediliyor. Gazprom CEO'su anlaşmada fiyatın "ticari sır" olduğunu ifade ederken, fiyatın Çin'in istediği düzeye gel-

Irak Kürdistanı, Irak merkezi yönetimi ve TC arasındaki gerginliğin daha da tırmanacağı açıktır. Özellikle İngiliz emperyalizminin desteği ve ince hesapları ile Barzani'nin merkezi yönetime petrol üzerindeki hak ekseninde kafa tuttuğu görülmektedir. Ki gerekirse ayrı devlet kurma seçeneği de daha güçlü dile gelmektedir. Bunun bölgesel güç desteği ise TC'dir.

mesiyle sağlandığı ifade ediliyor. Yani Rusya, bu devasa boyuttaki anlaşmada taviz veren taraf oldu.

Bu tavizin Ukrayna krizi ile başlayan yeni denge arayışının bir ürünü olduğu çok açıktır. Bu enerji anlaşmasının sadece ticari bir anlaşma olmadığı, stratejik Rus-Çin ittifakının temel harcı olduğu görülmektedir. Ukrayna ile gerilen ipler ve Rusya'ya yönelik kuşatma ve Rusya'nın enerji kartını en etkin şekilde kullanmak için bu anlaşma, yapılmış en somut hamledir. Rusya bu şekilde elindeki enerji kaynaklarını AB'ye karşı ticari kayba uğramadan vurucu gücünü artırdığı bir silaha dönüştürmüştür. Çin'le olan ittifakını ise derinleştirmiştir.

İkincisi, Rusya'nın adımları bununla sınırlı kalmamıştır. 29 Mayıs tarihinde Kazakistan ve Belarus'la birlikte Avrasya Ekonomik Birliği ile ilgili bir anlaşma imzalandı. Anlaşma 1 Ocak 2015'ten itibaren geçerli olacak. Böylelikle büyük enerji kaynaklarına sahip, 170 milyonluk nüfusu içeren ve ulaşım-lojistik açıdan stratejik önemi olan bu hatta mal, hizmet, para ve iş gücü artık serbest olacak. Yani bir nevi **AB'nin Avrasya versiyonu**. Bu birliğe Ermenistan ve Kırgızistan şimdiden başvuru yapmış durumda.

Bu anlaşma uzun zamandır gündemde olan ancak nihayete erdirilemeyen bir projeydi. Gelişmeler Rusya'yı, olgunlaştırılan ama sonuçlandırılmayan ilişkileri belli tavizler vererek hayata geçirmeye zorladığı görülüyor.

Kıbrıs'ta çözümün itim gücü enerji mi?

Üçüncüsü, AB ve ABD'nin de Kıbrıs'ta yaptığı hamledir. 11 Şubat 2014 tarihinde Kıbrıs Cumhurbaşkanı Nikos Anastasiadis ile KKTC Cumhurbaşkanı Derviş Eroğlu arasında müzakereler yeniden başladı. Bu müzakerelerin Tayyip Erdoğan'ın Ocak ayı içinde AB'yi ziyaretinden hemen sonra başladığını anımsamakta fayda var. Bu ziyaret sonrası Erdoğan'ın 2014 yılının AB yılı olacağı taahhüdü de anımsanmalı. Kıbrıs'ta 2004 yılında nihayete erdirilemeyen sorun, şimdi Kıbrıs kıta sahanlığında tespit edilen zengin doğalgaz ve petrol rezervleriyle yeni bir itim kazandı. Ancak bu defa mesele **BM'ye bırakılmayacak kadar** ciddiyetle örgütleniyor. AB ve ABD'nin doğrudan dahil olduğu bir süreç işletiliyor.

21-22 Mayıs tarihlerinde ABD Başkan Yardımcısı Joe Biden yanında kabalık bir ekip ve Dışişleri Bakanlığı'nın enerji masasından sorumlu bürokratlarıyla birlikte Kıbrıs'ı ziyaret etti. Bu ziyaretlerin Dışişleri Bakanı John Kerry ile devam edeceği de belirtiliyor. Joe Biden, hem Türk hem de Rum tarafıyla görüşmeler yaptı. Bu üst düzey ziyaret ve özellikle resmi olarak tanımadıkları bir oluşum olan Türk tarafına yapılan ziyaret, ABD'nin Kıbrıs'ta kendi istedikleri doğrultusunda yeni bir ilişki biçimi yaratmayı ne kadar önemsediklerinin göstergesidir.

Biden "çözüm için cesaretlendirmeye geldik" gibi gevezeliklerin yanında, birlik olursa enerji kaynaklarına gönderme yaparak "iki kesimin de zenginleşeceğini" söyleyerek esas dertlerinin bu kaynaklar olduğunu ifade etmiş oldu. Ukrayna'daki olaylara değinmesi ve "Rus müdahalesi karşısında güçlü bir şekilde birlikte durulmasına" ilişkin ifadeleri ise güncel politikadan çok stratejik konumlanışı ifade etmektedir. Doğu Akdeniz, Suriye meselesi ve bu alanda tespit edilen enerji kaynakları ile birlikte enerji-güvenlik ve istikrar meselesinde Kıbrıs'ı daha fazla önemli kılmıştır. Bunun sağlanması için ise İsrail-Türkiye-Kıbrıs ekseninde çıkarlarına hizmet eden bir sağlam işbir-

liği öngörülmektedir. Kıbrıs'a ABD'nin en üst düzeyde müdahil olmasının amacının, yeni ve güvenli enerji alternatifleri yaratarak, Rusya'nın elindeki bu kartı zayıflatmak olduğu açıktır.

Ancak Kıbrıs'ta Rum kesiminin tarihsel olarak Sovyetlerden kalma ve bugüne devreden güçlü siyasi ve ekonomik ilişkileri gözden kaçırılmamalıdır. 2004 Annan Planı'nın Rum tarafında referandumla ret edilmesinin temel nedeni planın NATO üyeliğini de içermesidir. Rum egemen klikleri arasında bu eksende azımsanmayacak bir çelişki vardır. Bu yönüyle Rusların tümüyle dışında olacak bir çözüm kolay olmayacaktır. Bir çözüm olsa da istikrar ve güvenlik, beklenen verimi üretmeyebilir. Tam tersine yeni ve öngörülemez gerginlikler ve sorunlar yaratacak potansiyele sahiptir.

İngilizlerin ince oyunları ve Irak Kürdistanı petrolü!

Dördüncüsü, Irak Kürdistan petrolünün merkezi yönetime ve ABD'nin göstermelik itirazlarına rağmen TC tarafında piyasaya sunulmasıdır. Büyük enerji anlaşmaları ve yeni girişimler gündemi işgal etmişken TC aynı tarihlerde (22 Mayıs) bu kararı açıkladı. Irak Kürdistanı petroleri üzerinde İngiliz emperyalist şirketlerinin (Gulf Keystone) etkinliği ve hakimiyeti hiç kuşkusuz var olan çelişkilere rağmen alınan bu kararın temel destek gücüdür. Bu petrolün bir kısmının İsrail'e akması da rahatlatıcı bir faktördür TC için. Bu hamlenin süreklilik kazanması durumunda Irak Kürdistanı, Irak merkezi yönetimi ve TC arasındaki gerginliğin daha da tırmanacağı açıktır. Özellikle İngiliz emperyalizminin desteği ve ince hesapları ile Barzani'nin merkezi yönetime petrol üzerindeki hak ekseninde kafa tuttuğu görülmektedir. Ki gerekirse ayrı devlet kurma seçeneği de daha güçlü dile gelmektedir. **Bunun bölgesel güç desteği ise TC'dir.** Bu gelişmenin de enerji kaynakları üzerinde yapılan çıkar hesaplarıyla beslendiği açıktır.

Tüm bu gelişmelerin Mayıs ayının ikinci yarısında hatta aynı tarihlerde gerçekleşmesi sadece bir tesadüf değil kuşkusuz. Ukrayna krizi ile iyiden iyiye belgin ve net hale gelen emperyalist güçler arasındaki çelişkiler, her gücü, yeni-sağlam ittifaklar ve ilişkileri tahkim etmeye seferber ettiği görülmektedir. Birbirlerine olan bağımlılığı zayıflatacak, buna mahkum olmayacak şekilde hamlelerin yapıldığı görülmektedir. Bu ayrışma ve çatışmanın kaçınılmaz şekilde derinleşmesi, yeni halkalar eklenmesi anlamına gelmektedir. Yani var olan çelişkiler ayrışmalara neden olurken, bu ayrışmaların yeni gereksinimlerle giderilmesi süreci ayrışmaların ivme kazanmasına vesile olmaktadır. Enerji alanındaki bu yoğunlaşma ve ortaya çıkarılmaya çalışılan yeni sonuçlar beliren fırtınaya yönelik hızlandırılmış hazırlık halidir.

Cin şişeden çıktı bir kere, nice Gezilere!

2013 Mayıs'ının son günlerinde alevlenen ve Haziran'ın iki haftası boyunca ateşi hiç düşmeyen, **Gezi Parkı** çıkışlı ve **Taksim** merkezli gelişerek ülkenin tamamına yayılan sürekli eylem dizisinin, nasıl okunacağı ve ne şekilde anlamlandırılacağına dair tartışma sürüyor. Birileri bu tartışmayı yapadursun, bu muazzam pratiğin bir yıl boyunca sınıf mücadelesi üzerindeki etkileri, **yakıcı** biçimde sonuçlar doğurmaya devam etmektedir.

Şişeden çıkan cin **çarpmaya** devam ediyor. Yeryüzüne çıkmasına neden olanların çarpılma faslı, yeni bir düzlem oluşana kadar bitecek gibi değil. Yerinden oynattığı taşların yarattığı sarsıntı durmadı. Tetiklediği toplumsal katmanlardaki hareketlilik dalgası durulmuyor...

Hiçbir çaplı ve etkili kitlesel eylem dizisi, başka bir deyişle isyan, ayaklanma ve devrim hareketi durduk yere gelişmez. Kimi örneklerde "kendiliğinden" olması, ani bir patlamayla uç vermesi ya da "beklenmedik" bir gelişme seyri izlemesi, **neden-sonuç** ilişkisini bozan bir tahlile izin veremez. Bu yüzden "**öncesi**", en az sonrası kadar önemli ve anlamlı olmak durumundadır.

Tam da bu nedenle, hareketin bütün dinamiklerini tanımlamak ve anlamak kolaylaşacak, **sıçrama ve ilerleme** evrelerini analiz etmek için daha sağlıklı verilere ulaşılabilecektir. Bundan dolayı sürece damgasını vuran nedenlerin temelinde "ezber" olsun diye değil, temel bir gerçekliğe vurgu bakımından "**ekonomik**" olguları görmek kritik bir öneme sahip bulunmaktadır.

Çevre, özel yaşam, daha genel bir ifadeyle bütün temel hak ve özgürlükler, adalet, eşitlik ve demokrasi ile ilgili talepler ile devletten (ve egemen bütün erklerden) gelen saldırı ve müdahalelere ilişkin itirazların dolaylı ve ama çoğu kez de dolaysız biçimde **sınıfsal** bir alandan karşılık bulması üzerinde durulmalıdır.

Bir diğer ölçü olarak dikkat çekilen **katilimci** profili ise sınıf mücadelesinin örgütlü bazda gelişmişlik düzeyiyle ilgilidir ve taraftar grupları dâhil kim ne kadar örgütlü ise, yani heybesinde ne varsa o kadarıyla gelmiştir. Doğal olarak "**örgütsüz**" kesimin ağırlıklı olmasında yadırganacak bir husus da bulunmamaktadır.

İsyana, yaşadığı günlerde mal bulmuş yağmacı gibi yaklaşan, görmemişin çocuğu olmuş muamelesi yapanların, yaşadığı hayal kırıklığının yarattığı daha beter bir "yıkım" anafona sürüklenme olgusunu bir kenara koyarsak; üstten yaklaşım gösteren dudakları bükülü azınlığın "karşı" saflarla **alış veriş** noktasına sürüklenmesi de hazin bir tespit olarak not edilmelidir.

Ama bu tespit ve tahlil uzmanları, çeşitli dogmaların izinde, biçme ve doğrama yoluyla kalıba uydurma işiyle uğraşırken, **isyan pratiği**, bıkmaz usanmaz bir tavırla kendisini ifade etmeyi sürdürdü ve ne kadar iyi ki sürdürmeye devam ediyor.

Gezi İsyanı'ndan hiçbir şey öğrenemeyenlerin başında çok yazık ki çeşitli renkleriyle "**sol**" geliyor. Komünistler, devrimciler ve ilerici çevrelerin neredeyse istisnasız biçimde dahil olduğu bu

"sol" çerçevesinin "kısa" sayılmayacak bir yıllık süre içinde, hem işin bir yerinde yer almışlık hem de sürekli "**yaşayan**" bir fenomen olması nedeniyle Gezi'den bu kadar az "nasiplenmesi", durumu "**trajik**" hale getirmektedir.

Gezi'yi "devrim" düzeyinde yüceltme ve olmadık misyonlarla "**hayali**" bir yere hapsedme yaklaşımı ne kadar sakat ve bozuksa, eline "**sınıfsal**" cetveli alıp "sıradan" bir "kentli" arsızlığı (Tayyip'in deyimiyile "**şımarıklığı**") düzeyinde damgalayarak değersizleştirmek/küçümsemek de bir o kadar yanlıştır.

Gezi, "beni bir tek siz anladınız, siz de yanlış anladınız" derse haklıdır. "**Bu daha başlangıç**", "**hiçbir şey eskisi gibi olmayacak**", "**ya hep beraber ya hiçbirimiz**" gibi temel vurgu ve sloganlarda ifadesini bulan, **Park Komünü**'nde yaşam kurgusu da oluşturan, alanlar ve sokaklarda sergilenen birlikte mücadele, hoşgörü, özveri, işbirliği, dayanışma, ortaklık duygusu ve pratiğinin militan bir soylulukla "**ilkesel**" bir karşılık bulduğu Gezi'nin; çekiştirmeci ve nüfuzuna geçirmeci (sahiplenici değil sahip olmacı) bir hoyratlıkla ortada bırakılmasına izin vermemek **temel görevimiz** olmalıdır.

"Eskisi gibi olmayacak" deyip her şeyi eskisi gibi yapmanın anlaşılır bir yanı yoktur. Tam da bu yüzden, temas kurmada sorun yaşanan kitleler, anlamada zorluk çekilen olay ve olgular, örgütlemeye sıkıntı içine girilen işçi ve emekçiler alanında **yeni perspektifler** kazanmanın ayağa kadar gelen fırsatının değerlendirilemediğini görmemiz gerekir.

Sınıf mücadelesi çok sabırlı, inatçı ve kararlı bir öğretmene sahiptir. Onun sınıf bilinçli öznesi olma derdini taşıyan bütün unsurlar için, kitleler pratikleriyle misyonlarını oynamaya devam ediyorlar, hiç **tükenmeyen** şansımızdır bu. Ne var ki her zaman bu kadar gönüllü ve iştahlı olmadıklarını da en iyi bizim biliyor olamız gerekir.

Gezi İsyanı, her türden öznel ya da sorunlu yaklaşımlara kurban edilemeyecek kadar önemli bir süreçtir. İlk ve en kritik anlamı **pratiğe/eyleme** yönelik vurgusunda aranmalıdır, ama bunu tamamlayan bir diğer kritik faktör ise "**kitle**" esprisidir. Bu kavramların/değerlerin **sisteme karşı bir başkaldırı** eylemi içerisinde anlam kazandığını da ihmal etmemiz gerekir.

"**Gezi ruhu**" olarak da karşılık bulan bu üç faktör, tekrar edecek olursak, "sisteme/düzene karşıtlık", "kitlelilik" ve "eylem", devam eden süreçteki **bütün** toplumsal mücadeleler üzerinde olumlu yönde katkıda bulunmuştur. Kimisini tamamen bu "ruh" sayesinde geliştirmiş, farklı dinamiklere sahip olanları ise izlerini ciddi biçimde gösteren şekliyle beslemiştir.

Sokağa çıkanların bir daha evlerine dönmedikleri, dönmeye de niyetleri olmadığı görülmektedir. Bu az bir şey değildir. Toplumsal hareketlilik yaratan ve eylemi çağırın her gelişme, "buradan bir Gezi çıkar mı?" sorusunu **temenni** tarzında sordurmaktadır. Gezi'nin özgünlüğü ve bir bakıma benzemeziği açısından "anlamsız" olarak görülecek bu soru, o çapta bir başkaldırının tekrarı üzerinden daha kalıcı

ve **somut edim(ler)** arzusunun eseridir.

Sokaktan dönmek istemeyenlerin, çıkış nedenlerini oluşturan mekanizmayla sorunu bitmemiştir. Aksine her yeni olay ve gelişme, nedenlerin **çoğaldığı ve pekiştiği** bir örgü yaratmış bulunmaktadır. Bütün yollar Ankara'ya çıkmaktadır. Adresi bilmeyen kalmamıştır...

Kabul etmeliyiz, benzeri az görülen ve olağanı zorlayan bir süreç yaşanmaktadır ama nihayetinde olan bitenler bu sistem parantezindedir. Başka bir dönem, sınıf mücadelesinin olağan akışında "**sıradan**" kabul edilebilecek olay ve olguların algılanışında ileri bir **duyarlılığın** yakalanmış olması, kutuplaştırma ve cepheleştirme gerçeğinin ötesinde kitlelerin **eylem ve pratiği** sayesinde.

Dönüştürücü ve değiştirici olan kitlelerin pratiği olmuştur. Egemen sınıfların/güçlerin bütün kurumları, argümanları ve ideolojik referanslarıyla çok yönlü teşhirinde, bundan daha güçlü bir **propaganda** unsuru yoktur. Kitlelerin kendi konumu ve gücünün farkına varmasında daha **aydınlatıcı** bir başka araç bulunmaz. Teori bu yüzden **varlığını** pratiğe borçludur...

Bu gibi dönemlerde, ileriye doğru atılacak her pratik adımın bir düzine programdan daha yararlı ve değerli olması nedeniyledir ki eylem çizgisinin **ileriye** doğru yürüncesinden ayrılmamak gerekir. Bu pratik uzun vadeli bir birikimin ve büyük deneylerin berisinde, esas olarak **bugün** için sonuçlar doğurmaktadır. Aksi halde bu kadar cazip bir çekim gücü olmazdı.

"Hep dene, hep yeni!" şiarının **okuması**, "kazanmak için tek yol mücadeleden vazgeçmemektir" şeklinde yapılmaktadır. Mücadele etmeyen, direnmenin zaten yenilmiş olduğu gerçeği, aynı zamanda direnenin/mücadele edenin **mutlaka** kazanacağını anlatır. Bunun sınıf mücadelesi bağlamında, tarihsel haklılıkla temellendirilen bir düzlem üzerinden anlaşılması gerektiğini vurgulamak gereksizdir.

Gezi İsyanı, birlik ve ittifak anlayışına **genişlik**, ortaklık ve işbirliği yaklaşımına **zenginlik** katmış, kitlelerin gücü ve rolüne dair kavrayışa **derinlik** kazandırmıştır. Gezi İsyanı, öncünün/önderin misyonu, hareket tarzı, dili ve yöntemlerine dair **öğretici** mesajlar vermiştir. Gezi İsyanı, sebep olduğu yüksek **tansiyon ve aksiyon** sayesinde, dünya ve ülkedeki toplumsal olguların analizinde, daha önemlisi "yeni bir dünya"nın yaratılması mücadelesinde kayda hayli değer **şifre çözücüsü** sunmuştur.

17 Aralık'tan Soma'ya faşist diktatörlüğün her kırılma ve teşhir anından her saldırı ve katliamına kadar bütün gelişmelerdeki toplumsal reaksiyona ve "rutin" uygulamalarına yönelik bütün direniş ve protestolara **yeni bir renk ve güç** katan Gezi ruhu; ezilen yığınların önemli bir bölümünde biat, itaat ve ataletin **parçaladığı**, korku duvarının **aşıldığı** bir noktayı tarif etmektedir.

"**Boyun eğme isyan et**" parolasıyla hareketlenmenin sistemin duvarlarında bulunduğu yankı, "**devam**" çağrısıyla eylemli bir dinamik oluşturmuştur. AKP ikti-

darının her vesileyle andığı Gezi, korkulu bir atmosferin, yıkıcı bir fırtınanın adı olmuştur. Faşist devlet yapılanmasının "**ileri**" düzeyde tahkim edilmeye çalışılması, daha azgın bir söylem ve pratikle alabildiğine saldırgan bir baskı rejiminin inşa edilmesi, durumun karşı cepheleden özeti gibidir. İş, katiller sürüsüne "**öldür, geç!**", "**sabretme, sağ bırakma!**" talimatı verme noktasına taşınmıştır.

Nafile bir çabayla, tarihin andaki seyri önüne geçilmeye, büyük bir öfke seli durdurulmaya çalışılmaktadır. Devrime doğru gidildiğini propaganda edenler, AKP iktidarının yıkılıp yerine demokratik bir yönetimin kurulacağını iddia etme aymazlığına düşenler, Gezi'yi egemenler arası dalaşta **kaldıraç** kılma misyonu ile hareket ediyorlar. Bunların "niyeti" her durumda bozuktur.

Ama ne olursa olsun, yani Gezi'nin indirdiği darbeler sayesinde "**meyveyi**" kim yerse yesin, devrim için elde edilen ve edilmekte olan kazanımın paha biçilmez değerinin karartılması mümkün değildir. Kitleler nelere kadir olduğunu gördükçe, egemenlerin duvarında kapanmaz yarıklar açıldıkça, **gelecek**; sınıfsız topluma doğru ilerleyiş için sonuçlar doğurmaya devam edecektir.

Gezi İsyanı'nı "Gezi Parkı" ve "Taksim" ile sınırlamaya, alan ve parkın "**ele geçirilmesi**" mücadelesine indirgemeye kalkmak, gerçekliği karartmanın bir başka biçimi olarak kendini göstermektedir. Kazanımların korunmaya çalışılması, somut nedenler üzerinden savunulması başka bir şey, her vesileyle mücadeleyi bir bölge ya da alana **indirmek** başka bir şeydir.

İyi biliyoruz ki Gezi İsyanı semtlerden şehirlere ülkenin dört bir yanında yaşam bulmuş, bir yıllık süreçte de benzer biçimde ülkenin her köşesinde izini sürmüştür. Bu yüzden fabrika işgalleri ve grevler, kalekollara karşı eylemler, yerel seçim hile, hırsızlık ve sahtekârlıklarına karşı gösteriler, Soma katliamının lanetlenmesi, 17 Aralık nedeniyle soygun, yağma ve yolsuzluklara karşı protestolar, 30 Mart, 6 ve 18 Mayıs anmaları, 1 Mayıs ve Newroz kutlamaları ile daha bir dizi eylem ve direniş Gezi'nin **başkaldırı ve isyan** rengiyle boyanmıştır.

Gezi'nin Kürt ulusal kurtuluş mücadelesinin savaşçı ve direnişçi dinamiğiyle kesiştiği ve bulunduğu pratikler **artmaktadır**. Aynı şekilde, ayrışması gereken kesimler ve arınması gereken zaafir konusunda ortaya çıkan pratikler de **çoğalmaktadır**. Sınıf mücadelesi yeni sayfalar açmakta, her seferinde yeniden kartlar dağıtmakta, saflar kimsenin gözünün yaşına bakmadan **sadeleşmektedir**. Bu konuda ne zorlama tespitlerle yol almak ne de gerçekleri kafamızdakine uydurmak mümkündür.

Gezi'nin sağladığı kazanımlar, derlediği dersler, öğrettiği yenilikler, aşladığı yaklaşımlar, beslediği duygular, güçlendirdiği hisler, bugüne kadar yeterince bilinince çıkarılıp kavranamamışsa, **geç değildir**. Gezi bir dönemin **isyan ruhu ve eyleminin** adı oldu. Sınıf mücadelesi Gezilerle ilerliyor. Tarihte bugüne kadar çok Gezi oldu, bundan sonra da olacak. Onu var eden kitlenin eylemiydi. **Kitlelere gitmek, eylemlerle yürümek, hep en önde olmak, daima parolamız olsun!..**

Mannheim'da Serêkaniye katliamı kınandı

Mannheim: Demokratik Güç Birliği birleşenleri Rojava'da yaşanan katliamı bir miting ile kınadı. Hauptbahnhof'ta (Ana Tren İstasyonu) toplanan kitle bayraklar ve açılan pankartları ile faşist

Türk Devleti'nin desteğiyle El-Kaide-İŞİD çetelerine öfkelerini haykırdı.

DGB'nin organize ettiği mitinge katılan **Alman Sol Parti**, Partizan, **Wiesloch AKM**, Yek-Kom, **AGIF** ve ADHK

konuşma yaparak Serêkaniye'de yaşayan Kürt halkının yalnız olmadığını dile getirdiler. Miting esnasında Kürtçe marşlar ve şarkılar da çalındı. Mitinge çevreden geçmekte olan Alman emekçilerin de ilgili oldukları görüldü.

Fransa'da coşkulu Kaypakkaya anması

Fransa: Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 41. yılında "**Mutlaktır Ülkemizde Devrim, Bir İşaret Fişegidir Kaypakkaya**" şiarıyla gerçekleştirilen gece etkinliklerinin sonuncusu, Fransa'nın **Metz** şehrinde gerçekleştirildi. Yaklaşık 30 yıldır devrimci etkinliklerin nadiren yapıldığı bölgede, böylesi bir etkinliğin yapılıyor olması kitleler açısından oldukça önemliydi. Etkinlik, Soma maden katliamı için hazırlanan sinevizyon gösterimiyle başladı.

Gecenin açılış konuşmasında; seçimler, Kürt ulusal sorunu, Gezi İsyanı, Alevilere dönük saldırı politikaları gibi konular ekseninde ülkemizdeki gelişmelere ilişkin yapılan açıklamalarla birlikte, Proletarya Partisi'nin önünde büyük görevler olduğu ve bu görevleri yerine getirme gücü ve kudretine sahip olduğu söylendi. Saygı duruşuna davet sırasında, ülkemizde ve dünyada mücadelede şehit düşenlerin isimleri, hazırlanan sinevizyon gösterimiyle birlikte sayıldı.

Gecede **Hasan Sağlam**, ardından **Grup Haykırış** sahneye çıktı. Etkinliğe katılan **BDP** temsilcisi, süreçte ilişkin çeşitli açıklamalarda bulunurken, konuşmasının ardından "**Kürdistan faşizme mezar olacak**" sloganı atıldı.

Etkinlikte **Pınar Aydınlar** ve son olarak da **Ciwan Haco** sahne aldı. Etkinliğe, **TKP/ML Merkez Komitesi**, **TKP/ML TIKKO** Dersim Bölge Komutanlığı, **TMLGB**, Tüm Hapishanelerdeki **TKP/ML** tutsakları, **Partizan**, Özgür Gelecek, **Yeni Demokrat Gençlik**'in sunduğu mesajların yanında **Devrimci Halkın Birliği**, Metz-Nancy Alevi Kültür Merkezleri, **Kürt Halk Meclisi** tarafından dayanışma mesajları sunuldu. Yine etkinliğimize **RedHack-Merkez Komite** tarafından "**TKP/ML'ye yoldaşça selamlar**" denilerek sonlandırılan mesaj gönderildi, mesaj kitle tarafından coşkuyla karşılandı.

Erdoğan, Almanya'ya hoşgelmedi!

Almanya: R. T. Erdoğan Türkiye'de uyguladığı böl-parçala-ötekileştir politikasını Avrupa'da da geliştirmek için 24 Mayıs'ta Almanya'nın Köln kentine geldi. Ağustos'ta gerçekleştirilecek Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin startını vermek, ilk defa Türkiye'deki seçimlere Avrupa'dan katılacak olan Türkiyeli seçmen kitlesinin oyunu almak ve faşist devletin Avrupa ülkelerinde lobi çalışmasını güçlendirmek için gittiği Köln'de hiç de hoş karşılanmadı. Bundan ötürüdür ki grup toplantısında yaptığı konuşmada Avrupa'daki kimi politikacılara ve başta Avrupa Alevi Birlikleri Konfederasyonu (AABK) olmak üzere, demokratik kitle örgütlerine ağızdan salyalar akıtarak saldırdı.

UETD'nin (Avrupa Türk Demokratları Birliği) düzenlediği 10. Kongresine katılmak için 24 Mayıs 2014 tarihinde Köln'e giden R. T. Erdoğan; gerek Almanya medyası, gerek Almanya parlamenterleri tarafından hoş karşılanmadı. Gelmeden günler öncesinde medyada başlayan tartışmalara, daha sonra parlamenterler ve başbakan Merkel'de katılınca tartışmalar önemli bir boyut aldı.

İstenmeyen adam

Almanya Başbakanı Merkel 23 Mayıs'ta Erdoğan'ın görüşme talebini işi olduğu bahanesiyle ret etmişti. Daha sonra bir gazeteye verdiği demeçte Türkiye'deki gelişmelere "dikkat" çekerek Erdoğan'ın gelişinden duyduğu rahatsızlığı "**Sayın Başbakanın bu randevunun bu kez ne kadar hassasiyet teşkil ettiğini bildiğinden ve buna uygun bir sorumluluk bilinciyle hareket edeceğinden yola çıkıyorum**" sözleriyle ifade etmişti. Köln Belediye Başkanı **Jürgen Roters**, Spiegel dergisine verdiği demeçte Erdoğan'ın gelişini "**bilinçli bir provokasyon**" olarak değerlendirerek; "**Erdoğan Almanya'da seçim gezisine çıkmak yerine Soma'daki maden kazısının aydınlatılmasına etki edebilseydi daha uygun olurdu**" şek-

linde görüşlerini belirtti. Roters WDR 5 radyosuna verdiği açıklamada, Soma'daki işçi katliamından sonra Erdoğan'ın Almanya'ya gelmesinin "**bilinçli bir provokasyon**" olduğu üzerinde durdu.

Aynı şekilde Hıristiyan Birlik Partileri Meclis Grup Başkan Yardımcısı **Thomas Strobl** "**Demokrasimiz istikrarlıdır ve fikir çeşitliliğine dayanıklı. Bu nedenle Erdoğan'ın seçim kampanyasına da dayanabilir**" diyerek Erdoğan'ın ziyaretinin asıl amacının seçim kampanyası olduğuna vurgu yapmıştır. Yeşiller Partisi Eşbaşkanı **Cem Özdemir** ise "**Başbakan Erdoğan Türkiye'nin bir temsilcisi olarak konuşma yapacağını bilmeli. Türkiye'deki çatışmaları Almanya'ya taşıyan bir seçim kampanyası yapamaz ve du-**

rumu daha da körükleyemez" şeklinde bir açıklama yaptı.

Politik çevre dışında birçok basın kuruluşunda da çeşitli açıklamalar yapıldı. Bunların başında Spiegel dergisinin Türkiye muhabiri **Hasnain Kazim**'in Soma'daki işçilerle yaptığı röportajda

bir işçinin "**Cehenneme gitsin Erdoğan**" söylemini Almanca öne çıkardı. Gerek Türkiye'de ve gerekse de Avrupa'daki Türk lobi grupları tarafından Hasnain Kazim'a karşı bir linç operasyonu başlatıldı. Kazim hayatı tehlikeden kaynaklı Almanya'ya geri gelmek zorunda kaldı. Gene Erdoğan'ın geldiği Köln şehrinin gazetesi olan **Kölner Stadt Anzeiger**, "**Erdoğan'ın despot egemenlik modeli, Avrupa'nın özgür toplumları için yabancı bir madde gibi**" belirlemesinde bulundu. Ayrıca ziyaret öncesi Almanya'nın trajik en yüksek olan Bild gazetesi, "**Siz burada istenmiyorsunuz**" başlığı atarak Erdoğan'ın Almanya'da istenmediğini açık bir şekilde ortaya koydu.

Erdoğan'ın katıldığı toplantıda yaptığı konuşmada, Türkiye'de olduğu gibi her tarafa salyalar akıtarak saldırmayı ihmal etmedi. Başta Alman siyasetçileri, basın kuruluşları, demokratik kitle örgütleri olmak üzere her tarafa saldırdı. Bunun nedeni tıpkı Türkiye'de seçimler sürecinde "**ya bendensin ya da karşıtımsın**" şeklinde kitleler içerisinde yaratmak istediği parçalamayı Avrupa'da da yapmaktı. Yaptığı konuşma, birçok medya kuruluşu ve siyasal parti tarafından tepki topladı. Özellikle kendisini eleştiren Alman milletvekillerine, yayın kuruluşlarına ağır ithamlarda bulunarak saldırdı.

Kendisini eleştiren Yeşiller Partisi Eşbaşkanı **Cem Özdemir**'e ilişkin yaptığı açıklama tam bir linç politikasıdır. Erdoğan, Türkiye'de grup toplantısında yaptığı konuşmada, "**Bir partinin eş başkanı sözde Türk, sen nasıl bir demokratsın?**", "**seni Türkiye'de görmek istemiyoruz**" demesiyle birlikte, Almanya'da Özdemir'e ve hatta eşine karşı birçok saldırı gerçekleşti. Almanya Dışişleri Bakanlığı Türkiye'nin Berlin büyük elçisini 28 Mayıs tarihinde çağırarak, faşist Erdoğan'ın geliştirdiği linç politikası konusunda bir ultimatom verdi.

Kitleler tarafından hoş karşılanmadı

Erdoğan'ın Almanya ziyareti, Avrupa'da yaşayan Türkiyeli göçmenler tarafından protesto edildi. Avrupa'da faaliyet yürüten örgütlerin yaptığı çağrı doğrultusunda yüz bini aşkın Türkiyeli göçmen Erdoğan'ı protesto etmek için Köln'e aktı. **Almanya Demokratik Güç Birliği Platformu** ve **Avrupa Barış ve Demokrasi Meclisi** olarak Erdoğan'ın Köln'e gelişini protesto etmek, Soma'daki işçi katliamının hesabını sormak için Köln yürüyüşüne çağrı yapıldı.

Tarih 24 Mayıs'ı gösterdiğinde yüz binlerce insan hesap sormak için Köln'de buluştu. Uzun yıllardan sonra ilk defa bu kadar kalabalık bir kitleyle Almanya'da yürüyüş düzenlendi. **Partizan** kitlesinin de binlerce kişi ile katıldığı; Gezi'nin, Lice'nin, Roboski'nin, Soma'nın hesabını sorma sloganlarının tüm sokaklarda dalga dalga yayıldığı bir yürüyüş gerçekleştirildi.

Erdoğan'ın Almanya'ya gelişinden dolayı başta Başbakan Merkel olmak üzere, birçok milletvekili ve basın kuruluşunun açıklama yapması, tamamen ikiye bölünmüş bir politikadır. Bir taraftan Erdoğan'ın gelmesine karşı çıkılırken, diğer taraftan Berlin'de düzenlenen dünyanın en önemli silah fuarı olan "ILA 2014-Uluslararası Hava ve Uzay Araçları Sanaayi Fuarı"nın bu yılki resmi partner ülkesi Türkiye'dir. Türkiye'den onlarca silah şirketi bu fuara katılmakta ve buralarda kitle imha silahlarının ticareti yapılmaktadır.

Bunun içindir ki Alman burjuvazisinin gösterdiği tepki kendi çıkarlarıyla ilintilidir ve hiçbir inandırıcılığı yoktur. İnandırıcı olan ve de halkın çıkarı olan, 24 Mayıs'ta "**Faşist Erdoğan defol**" sloganlarını birleşerek atan; çeşitli inançlardan, uluslardan, azınlıklardan, işçilerden, kadınlardan ve gençlerden oluşan halkın toplumsal muhalefidir. Bu muhalefeti geliştirmek, güçlendirmek ve birleştirmek için adımlarımızı daha da hızlandıralım...

ATEŞ ve BARUT!

"Dünyada henüz işçi sınıfının kurtuluşu için ATEŞ ve BARUTLA yok edilmesi gereken çok şey var." (Lenin, Cilt 5, s. 230).

Toplumlar tarihinde emekçiler kendi yaşamlarını devam ettirmek için yaşamlarının en temel yerine üretim faaliyetini koymuşlardır. Üretim faaliyeti diğer bütün faaliyetlerinin belirleyicisi olmuştur. Sadece üretim faaliyetiyle ve ilişkileriyle uğraşmak zorunda kalmamış, aynı zamanda sınıf mücadelesi denilen toplumsal üretim ve bölüşüm içinde karşıt ve farklı yerlerde duran sömürücü sınıfa karşı çatışma ve direnişle de uğraşmak zorunda kalmışlardır.

Ürettikleri ürünlerin farklı sömürü biçimleriyle ellerinden alınışı, işgal ve ilhak koşullarında emek ve topraklarının zorla gasp edilışı karşısında emekçiler mücadele edip direnmişlerdir. İşsizlik-yokluk ve sefalet koşulları altında kölece yaşama isyan ettiklerinde ise üretim faaliyetinin dışında önemli bir görev daha önlerine çıkmıştır. Bunun adı sınıf mücadelesi-savaşı olmuştur. Kol ve kafa emekçileri üretim yaşamlarının dışında zorunlu ve kaçınılmaz olarak sınıf savaşımını da öğrenmeye-uygulamaya başlamışlardır. Sömürü ve yokluktan, işsizlik ve yoksulluktan kurtulmak için mücadeleye girişmiş, değişik yol ve yöntemlere başvurmuş, sayısız mücadele örgütleri kurup, farklı mücadele araçları kullanmayı öğrenmişlerdir. Emekçilere-ezilenlere "kurtuluşları için ateş ve barutla yok edilmesi gereken çok şeyi" sınıflı toplum gerçekliği öğretmiştir.

Toplumlar tarihinde gerek egemen sınıflar arasındaki gerekse ezen-ezilen sınıf arasındaki sayısız savaş ve çatışmalar hakkında bilgi edinmeye, yasa ve kurallarını araştırıp-incelemeğe başlamışlardır. Savaş biliminin incelenmesi, askeri sorunların öğrenilmesi, saldırı-savunma taktiklerinin uygulanması için muazzam bir çaba içinde olmuşlardır. Sınıflı toplumlar tarihi boyunca sayısız sınıf savaşımı ve çatışmalarının birikim ve kazanımları üzerine sentezlenen savaş biliminin tepe noktası olan "uzun süreli dağınık halk gerilla savaşı"na devrimin usta önderleri ve ezilen dünya halklarının kurtuluş savaşımı sonucunda ulaşılmıştır.

Sınıf savaşım tarihi grev ve gösterilerden barikatlara, barikatlardan askeri

birliklerle sokak savaşlarına doğru bir gelişim çizgisi izlemiştir. Kırdaki eğitim-siz-savunmasız-donanımsız yoksul emekçi köylüler kendilerinden sayıca katbekat üstün, eğitilmiş-teknik olarak yüksek donanımlı sömürücü ve işgalci güçlere karşı savaşım yol ve yöntemlerini öğrenmeye başlamışlardır. Tarih devam ediyor. Sınıf savaşımı ve öğrenme devam ediyor. Uzun süreli halk savaşı sömürü ve baskıdan, işgal ve ilhaklardan kurtulmanın yegane yolu olduğunu sayısız yenilgi ve kayıplardan sonra emekçiler kendi ve başka ülkelerin deneyimlerinden öğrenmiştir.

Gerek Gezi İsyanı ve 1 Mayıs 2014 pratiklerinin ideolojik-politik öğretileri ve kazanımları kadar örgütsel-askeri öğretileri ve kazanımları da oldu. Düşmanın, Taksim'de "alan tutma" kuşatma ve ezme taktikleri karşısında kitleler kendi direniş ve çatışma taktiklerini yaratıyor ve yaratmaya devam edecektir.

İşçi, öğrenci ve devrimcilerin şehir meydanlarında, mahalle ve sokaklarında, fabrika ve üniversitelerinde sayısız direniş ve çatışma yaşanmıştır. Sayısız barikat kurulmuş, sokak çatışmaları örgütlenmiştir. Özellikle sınıf bilinçli proleterler şehir çatışma ve direnişler tarihini araştırıp-incelemeğe ve devrimci sonuçları çıkarmalıdır. Keza 15-16 Haziran İşçi Direnişi, Gezi İsyanı, 2014 1 Mayıs direniş ve çatışmalarının çok yönlü bir değerlendirilmesi-analizi yapıp askerî taktik ve pratiklerini öğrenmek ve uygulamak açısından devrimci sonuçlar çıkarmalıdır. Günün anlamak için geçmişin işçi-devrimci pratiklerini mutlaka inceleyip araştırmalı, değerlendirip devrimci sonuçlar çıkarıp, günümüzün direniş ve çatışmaları için uygulamayı öğrenmeliyiz.

Önümüzdeki görevimizden biri de kitlelere kanlı yok edici savaşın zorunluğunu ve buna uygun örgütsel-pratik hazırlıklarını anlatmaktır. Kitlelerden bunu saklamak başta kendini ve halkı aldatmaktır. Sokak çatışmaları, barikat direnişleri en ileri, en dinamik gençlerden-militanlardan başlayarak adım adım hal-

ka doğru mal edilmelidir. Demokratik halk devrimi bir kitle hareketine dönüşmek ve kitle karakteri kazanmak zorundadır. Elimizin altındaki güçleri aktif cesur ve savunma temelli direnişlerden adım adım saldırı savaşında örgütlemeyi öğrenmeliyiz. Yanımızdaki militanları düşünsel olarak yoğun olarak işlemek-bilinçlendirip-hazırlamakla birlikte direniş ve çatışma anlarında fiziki bir mücadele içine çekmeliyiz. Unutulan-ihmal edilip-hazırlığı yapılmayan her görev başarısızlığın-yenilgi ve moralsizliğin kapısını aralar. Bu aralıktan bir kırılma-gerileme başlar, umutsuzluklar oluşur.

Sadece savunma amaçlı barikat kurmak direniş mevzisi yaratmak değil aynı zamanda saldırı sanatının kural ve ilkelerini öğrenmeli ve uygulamalıdır. Kitlelere sadece politik şiarlar-sloganlarla örgütlemek-saf tutmalarını sağlamak değil aynı zamanda saldırı sanatını uygulamayı da öğretmeli ve öğrenmeliyiz. Gelecek zorlu süreç ve günler halkı-dostları ve düşmanları birbirinden daha net ve açık bir şekilde ayırmaya zorlayacaktır.

Askerî taktikler tekniğin gelişim seviyesine bağlıdır. Durağan, donuk değildir. Sürekli gelişim ve değişim halindedir. Havai fişek yirmi-otuz yıl önce kullanılan bir savunma ve saldırı aracı değildi. Ancak şimdi rahatlıkla kullanılan bir savunma ve saldırı aracıdır. Saldırı ve savunma araçları yaratıcı bir şekilde geliştirilmelidir.

Örgütlülüklerimiz çabuk-seri hareket edebilen, esnekliğe sahip küçük gruplardan oluşmalıdır. Toplanma ve dağılma, saldırı ve savunma nokta ve yerleri birkaç farklı olasılıklar hesaplanarak tespit edilmelidir. Direnmek-barikat kurmak için en uygun yerler-noktalar önceden tespit edilmeli, en etkin araçlar önceden

elde edilip hazır tutulmalıdır. Kitlelerin destek ve dayanışmasının güçlü olduğu bölge-semt-mahalle-sokaklar tespit edilip seçilmelidir. Düşmanın geliş-geçiş yolları-süresi-sayısalığı-kullandıkları saldırı ve iletişim araç ve teknikleri hakkında bilgi sahibi olunmaya, bunlara karşı savunma-korunmaya, onları etkisiz kılmaya çalışılmalıdır. Bu bilgiler tam kesin olmazsa bile gerçeğe en yakın olunmasına çalışılmalıdır. Direniş ve çatışmalarda düşman hakkında bilgi toplamak-sahibi olmak oldukça önemlidir. Düşmanın durumu-hareket tarzı hakkında bilgi toplandığında bu bilgiler ışığında örgütsel-pratik hazırlık konumlanma-mevzilenme, saldırı ve savunma yöntemleri-taktikleri uygulandığında başarısızlık ve yenilgi durumu ortadan kalkar.

Unutmamak gerekir, devrimci örgütler hareketin büyümesinin ve hızının gerisinde kalmaktan kurtuldukları, hazırlıksız yakalanmaktan uzaklaştıklarında başarı ve moral üstünlüğü devrimcilerin eline geçer. Hazırlık çok yönlüdür-sınırsız ve süreklidir. En büyük hazırlık ideolojiktir. Düşmanı alt etmek etkisiz kılmak, başarı kazanmak için militanların buna inanması ve mücadeleyi güçlü istemesi lazımdır. Mücadelenin, direniş ve çatışmanın haklılığına düşmanın haksız ve meşru olmadığına inanmak esastır. Bu inanç ve mücadeleye isteği olduğunda alt edilmeyecek zorluk aşılamayacak hiçbir engel kalmaz. **İnanmış bir militan bir TOMA'dan daha etkilidir.**

İkinci hazırlık örgütseldir. Pratikdir. Güçlerin doğru konumlanıp-doğru mevzilenmesidir. Kısaca çatışma ve direniş en uygun konum almasıdır. Çabuk ve esneklik ilkesine, saldırı ve savunma pozisyonuna uygun hareket etmesidir. Eldeki teknik malzeme ve araçların yeterli ve gerekli düzeye ve sayıya çıkarılıp doğru kullanılmasıdır.

Devrimin kılıcı her bir çatışma ve direnişten sonra daha fazla bilenmelidir. Savunma ve direnmek kadar saldırı silahını ustaca büyük bir hünerle kullanmak sadece hakkı değil aynı zamanda bir görevidir. Partizanlar girdikleri bu yolda kılıçlarını daha fazla bilemeli, şehir savaş ve direnişleri hakkında bilgi ve becerilerini artırmalıdır. **İşte o zaman genç kadın ve erkekler proletaryanın yenilmez barikatlarında saflarını alır. Devrimin bilge öğretmeni Kaypakaya yoldaş genç Partizanlara bu yolu izlemelerini öğretiyor.**

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Naki Göksu: Göksu (Ünal) Partizanlarla 88-89'da üniversitede tanışır. Okulda gençlik faaliyetine aktif bir Komso-molcu olarak katılır. İstanbul Teknik Üniversitesi'nde son sınıftayken gerillaya katılır. Bu süre içinde kamulaştırma ve cezalandırma eylemlerinde yer alır. Haziran 91'de Naki'nin de içinde olduğu gerillalar düşman pususuna düşer. Naki yaralanır ve birlikten ayrı düşer. Bir gün sonra başka bir köyde

pusuya düşer, son mermisine kadar savaşır, ancak tutsak düşer. Düşman onu yaralı haliyle Mazgirt'e getirir ve köylülerin önünde yoldaşlarının yerini söylemesini ister. Göksu onlarla alay eder, köylülere propaganda yapar. Zavalı duruma düşen düşman, 8 Haziran günü onu köylülerin göz önünde kurşuna dizer.

Hıdır Doğan: Doğan, devrimci düşüncelerle abisi aracılığıyla tanışır. İstanbul'da Partizanlarla ilişkiye geçen Doğan, şehir askeri alanında görev yapar. Askerlik çağrısı geldiğinde "Dersimin dağları dururken, asker ocaklarına gidecek değilim" diyerek soluğu dağ-

larda alır. 6 Haziran 1992'de Dersim Limesi'nde 2 bin kişiye yakın TC askeriyle gerillalar arasında iki gün süren çatışmada şehit düşer.

Ahmet Kargın (Mehmet Zeki):

1963 Dersim Ovacık Tetuşağı Köyü doğumlu olan Kargın, gerillalardan etkilenerek Halk Ordusu'na katılmıştır. Erzincan Ergani yöresinde para almaya gittikleri bir yerden dönerken konakladıkları sırada Erdal Aslan adlı hain tarafından Haziran 1992'de öldürülür.

Zülfü Yıldız: İstanbul'da Otomarsan fabrikasında, Tüm Maden-Sen'de örgütlü faaliyet yürüten Yıldız bu süreçte Partizanlarla tanıştı. Bir yandan 1 Mayıs

Mahallesinin kuruluş çalışmalarına katılıyor, öte yandan propaganda yürütüyordu. 12 Eylül cuntasında kısa bir süre tutsaklık yaşayan Yıldız yurtdışına çıkar. Burada verilen her görevi yerine getiren Yıldız, 8 Haziran 1993'te kalp krizi sonucu yaşamını yitirir.

Ramazan Kılavuz: Siverek doğumlu Kılavuz, faaliyetlerini Siverek'te sürdürdü. 12 Eylül cuntası sırasında Amed zindanlarında ağır fiziksel ve psikolojik işkenceye maruz kaldı. 4 yılı tecritte, 11 yıl tutsak kaldı. '96'da yurtdışına çıktı. Tecrit koşullarının ruhunda yarattığı izlerin sonucunda 3 Haziran 2001'de intihar ederek yaşamını yitirdi.

2. Ovacıklılar Pikniği gerçekleştirildi

İstanbul: Ovacık'a bağlı köy dernekleri ve **Munzur Çevre Derneği**'nin birlikte düzenlemiş olduğu siyanürlü altın aramalara karşı **Munzur Baba Pikniği**'nin 2.'si 25 Mayıs günü Kemerburgaz'da gerçekleştirildi. Yüzlerce kişinin katıldığı piknikte birçok sanatçı yer aldı ve coşkulu türküler söylendi. **Partizan**'ın da stant açtığı piknikte kitlenin yayınlara, kitap ve broşürlere ilgisi yoğundu.

Sahne konuşmalarının hemen hepsinde Okmeydanı'nda gerçekleştirilen saldırılar kınanarak Uğur Kurt'un katledilmesi lanetlendi. Yapılan her konuşmada Gezi şehitlerine vurgu yapılarak 2013-2014 yılının katliamlar yılı olduğu ve bu nedenle coşkunun öfkeye dönüşmesi gerektiği ifade edildi. Bu yüzden de piknikte halaylar çekilmedi. Konuşmaların ardından kitle "**Dersim kızıldır kızıl kalacak**" sloganını attı. Piknikten ayrıca Şişli'de gerçekleştirilecek Alevi mitingi için de otobüs kaldırıldı.

DEDEF'ten piknik

İstanbul: Dersim Dernekleri Federasyonu (DEDEF) Taşdelen'de 25 Mayıs günü piknik gerçekleştirdi. Piknikte DEDEF tarafından yapılan konuşmada Soma'dan Okmeydanı'na yaşanan süreç nedeniyle pikniğin anma olarak geçeceğine değinilirken geçmişten bu yana Mayıs ayının katliamlarla dolu olduğuna vurgu yapıldı. İbrahim Kaypakkaya'yı, Arsenak Bakır'ı Mayıs ayında katleden zihniyetin bugün Gezi İsyanı'nda, Okmeydanı'nda, Soma'da katliamlarına devam ettiğini belirten konuşmacı "**Önderlerimizi aramızdan fiziki olarak alsalar bile düşünceleri, mücadeleleri mücadelelerimizde yaşayacak**" dedi.

Partizan ve **Özgür Gelecek** pikniği mesajla selamladı. Birçok kurumun stant açtığı piknikte Partizan standına ve piknik alanında yapılan gazete dağıtımına kitle oldukça ilgi gösterdi.

Osmanlı'da kadın örgütlenmeleri üzerine

Kadının yüzyıllardır yok sayılması, dört duvar arasına hapsedilmesi, şiddetin her haline maruz kalması, erkek egemen sistemin tahakkümüyle sesine yabancılaşmasına karşı kadın hapsedildiği dört duvarı yıkmak, "ben varım!" demek için mücadelesini yaşadığımız topraklar üzerinde yaygın bilginin aksine 1980'ler itibarıyla vermeye başlamamıştır; bu tarih Osmanlı'ya kadar dayanmaktadır.

Kuşkusuz kadın hareketinin geçmişini incelemek, nereden nereye ve nasıl yöntemlerle yol alındığını görmek, geçmiş deneyimlerden öğrenmek açısından önemli noktada durmaktadır. Ancak ortadadır ki 2 yıl öncesi ile yaşanan an arasında bile somut koşullar açısından oldukça fark varken Osmanlı'da kadın hareketini değerlendirirken günümüzle özdeşleştirmek hatalı olacaktır. Buradan hareketle Osmanlı'da kadın hareketini incelemeye çalışacağız.

Osmanlı'nın son dönemlerinde kadınlar eğitim, çalışma gibi haklarını elde etmek, poligamiye (çok eşlilik) son vermek, toplum içerisinde söz hakkına sahip olmak amacıyla çeşitli kadın dernekleri oluşturmuşlar, dergiler çıkarmışlardır. Kadınların kendilerini ilk defa ifade etmeleri çıkardıkları kadın dergileri sayesinde olmuştur.

Bu dergiler kadının yazma konusundaki çekingenliğini aşmasında, taleplerini dile getirmesinde etkili olmuştur. Ayrıca gazetelere de kimliklerini belirtmeden yazı gönderen kadınlar toplum içerisinde ikinci planda kalmalarına dair yazılar yazarak sorunlarını gündeme getirmişlerdir. Örneğin, **Terakki Gazetesi**'nde çıkan "**Üç Hanım**" imzalı yazıda vapurlarda kadınlara ayrılan bölümün kötülüğü dile getirilmiş, erkeklerle aynı ücret ödendiği halde neden böyle bir uygulamanın olduğu sorgulan-

mış, bir başka yazıda ise poligami sorgulanmıştır.

Kadrosu ve sahibi kadın olan ilk dergi: "Şükûfezar"

Dönemde birçok yayın çıkmıştır ancak bunların çoğu kadınlar için çocuk sağlığı, yemek tarifleri, ev düzeni gibi toplumsal cinsiyet rollerini en iyi şekilde yerine getirmelerini sağlayacak bilgiler içermektedir.

Ancak 1886'da yayınlanan **Şükûfezar** adlı dergi, sahibi kadın olan ve kadrosu da kadınlar tarafından oluşan ilk dergidir. Dergi kadınların "biz varız!" haykırışını taşıırken, derginin önsözünde belirttiği şekilde ele alırsak "saçı uzun, aklı kısa" olmadığını ispatlamak, bu yönde mücadele etmek amacını içermektedir. Şükûfezar ile aynı niteliği taşıyan **Seyyale**, Kadınlar Dünyası, **Siyanet**, Diyane dergileri de kadınların kendini ifade ettikleri yayınlar olmuştur.

Kadınların kendilerini ifade etmesini, sesini duyurmasını bireysel anlamda sağlayan dergilerin ardından kadınlar örgütlü bir güç haline gelebilmek adına çeşitli dernekler kurmuşlardır.

Bu dernekler yayın organlarında olduğu gibi farklı nitelik taşımakta olup, kimileri yardım, kültür, eğitim amacı taşıırken kimileri ise feminist bir yapılanmaya sahiptir.

Feminist bir kadın örgütlenmesi; "Osmanlı Müdâfaa-i Hukuk-ı Nisvan Cemiyeti"

Bu dernekleri ayrı ayrı incelemek elbette ki önemli noktada durmaktadır ancak biz bu yazımızda feminist kadın derneklerini incelemeye çalışacağız. Aslında Osmanlı'da feminist olarak tanımlayabileceğimiz ilk ve belki de tek dernek **Osmanlı Müdâfaa-i Hukuk-ı**

Nisvan Cemiyeti'dir. Yayın organı Kadınlar Dünyası olan bu dernek 28 Mayıs 1913'te kurulmuş olup "kadınlık hakkının müdafaa ve yükseltilmesi yolunda çalışılması" amacını taşımaktadır. Derneğin amacı kadının sosyal yaşam içerisinde yer edinebilmesi, toplumsallaşabilmesi ve zincirlerini kırması olup, siyasal anlamda kadınların

kendilerini ifade etmesi yönünde çalışmalar yapmıştır.

Dernek kadını kuşatan geleneklere, kısıtlamalara, eşitsizliğe karşı mücadele ederken, kadının toplum içerisindeki rolünün değişmesi yönünde de önemli adımlar atmıştır. Kadın-erkek ilişkilerinde ise kadına boşanma hakkının tanınması, çok kadınla evliliğin önlenmesi, görüclük gibi evlendirme yöntemlerinin son bulmasını öne süren dernek bütün bunları Kadınlar Dünyası adlı yayın organı üzerinden kadınlara sunmuş ve tartışmıştır.

Diğer kadın dernekleri burjuva kesimden maddi-manevi destek alırken Müdâfaa-i Hukuk-ı Nisvan Cemiyeti hiçbir yardım almamış, hatta bu nedenle radikal görülmüştür.

Kısacası bulunduğu döneme göre oldukça ileri noktada duran dernek, kadınların sosyal yaşamda kendini var edebilmesi, etrafına örülmüş duvarları yıkabilmesi, kendi varlığının farkına varması anlamında önemli adımlar atmıştır.

Ve TC kadın örgütlenmelerini engelliyor

Derneğin bu olumlu adımlarının ardından 1935-1975 arasındaki süreci incelediğimizde bir kadın hareketinden söz edemiyoruz. 1926'da kadınlara medeni haklarını, 1930 ve 1934'te siyasal haklarını "tanıyan" TC, halkın örgütlenmesini engellemek amacıyla sivil toplum örgütlerini yasaklarken, kadın örgütlerini de es geçmemiştir. Bunun sonucunda 1935-1975 arasında herhangi bir kadın hareketinden bahsetmek mümkün değildir. Kadınları **hayır derneklerinde** çalışmaya teşvik eden TC, sözde cumhuriyet ile beraber kadınları özgürleştirdiğini ifade ederken kadınların sesini kısmaktadır.

Burjuva kesimdeki kadınları vitrin olarak kullanan TC, bu kesimi yurtdışında yüksek öğrenime gönderip kadınlarımız özgürleşiyor derken bu kesimin dışındakiler yani kadınların büyük bir çoğunluğu ataerkil zihniyetin etkisi altındadır. Hiçbir eğitim alma şansına sahip olmayan kadınlar, erken yaşta evlendirilerek dört duvar arasına sıkıştırılmakta şiddetin her haline maruz kalmaya devam etmektedir.

Tarih bize gösteriyor ki kadınların özgürleşme, zincirlerinden kurtulma çabaları geçmişten bugüne erkek egemen sistemin tüm engellemelerine, baskılarına karşın kendini var etmektedir-edecektir.

*Osmanlı'da feminist olarak tanımlayabileceğimiz ilk ve belki de tek dernek **Osmanlı Müdâfaa-i Hukuk-ı Nisvan Cemiyeti**'dir. Yayın organı Kadınlar Dünyası olan bu dernek 28 Mayıs 1913'te kurulmuş olup "kadınlık hakkının müdafaa ve yükseltilmesi yolunda çalışılması" amacını taşımaktadır.*

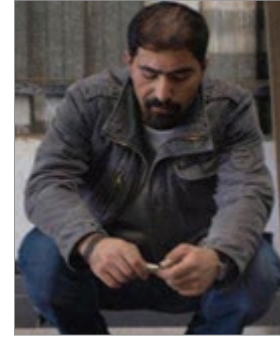
Mehmet Ayvalıtaş (2 Haziran 2013): 1 Mayıs Mahallesi'nde Gezi İsyanı'nın ilk günlerinde on binlerce insan sokağa çıktı. 2 Haziran akşamı E5 karayolunu kapatan halkın için bütün uyarılara rağmen giren bir araç Mehmet Ayvalıtaş'a çarptı, Ayvalıtaş hayatını kaybetti. Ayvalıtaş davası Kartal Adliyesi'nde devam ediyor.

Oğlunun katillerini bulma mücadelesi yürüten anne Fadime Ayvalıtaş 13 Aralık günü Mehmet'in acısına dayanamayarak hayatını kaybetti ve oğlunun yanına defnedildi.

Abdullah Cömert (3 Haziran 2013): Antakya'nın Armutlu Mahallesi'nde Gezi İsyanı sürecinde yapılan eylemlere katılan Abdullah Cömert, polis memuru **Ahmet Kuş** tarafından atılan gaz fişinin başına isabet etmesi nedeniyle hayatını kaybetti.

22 yaşındaki Abdullah Cömert'in katleden polis memuru Ahmet Kuş'un tutuklanma talebi Hatay 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin ardından 1. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından reddedildi. Gezi İsyanı'nda polislerin "destan yazma" süreci böylece başlamış oldu.

Ethem Sarısülük (14 Haziran 2013): Gezi İsyanı sürecinde Ankara Kızılay'da yapılan eylemlere katıldı. Güvenpark'ta Ahmet Şahbaz adlı polis tarafından başından silahla vurularak ağır yaralanan Sarısülük, 14 gün yoğun bakımda kaldı. 12 Haziran tarihinde beyin ölümü gerçekleşen Ethem Sarısülük, 14 Haziran 2013 tarihinde Ankara Numune Hastanesi'nde hayatını kaybetti. Devlet tarafından korumaya alınan Şahbaz'ın tutuklu yargılanması talebi 26 Mayıs tarihinde Ankara 6. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından reddedildi, dava 7 Temmuz'a ertelendi.

Medeni Yıldırım (28 Haziran 2013): Amed'in Lice ilçesinde 28 Haziran 2013'te Kalecik Jandarma Karakolu yanındaki kalekol inşaatı protestosunda halkın üzerine askerlerin ateş açması sonucu Medeni Yıldırım hayatını kaybetti. Medeni için Türkiye'nin birçok ilinde halk "Yeni başlayanlar için Lice" pankartı ile sokağa çıktı.

Ali İsmail Korkmaz (10 Temmuz 2013): Taksim Gezi Parkı İsyanı sürecinde Eskişehir'de katıldığı yürüyüşe saldıran polis ve sivil faşistler tarafından darp edilmesi sonucu beyin kanaması geçirdi. Korkmaz 38 gün boyunca yoğun bakımda kaldıktan sonra 10 Temmuz günü hayatını kaybetti. 19 yaşındaki Ali İsmail Korkmaz'ın katillerinin yargılanması için açılan davada, 5'i tutuklu 8 sanık hakkında "suç kastıyla kasten adam öldürmek" suçundan ömür boyu hapis cezası isteniyor. Yargılama "güvenlik" nedeniyle Kayseri Adliyesinde devam ediyor.

"Korktuğu başına gelene kadar sürececek diktatörlüğü"

İstanbul: Gezi İsyanı'nın üzerinden 1 yıl geçti. 16 Haziran günü Okmeydanı'nda başından gaz kapsülü ile vurulan ve bir daha evine dönemeyen Berkin Elvan'ın annesi **Gülsüm Elvan** ile Gezi İsyanı'nın 2. sezonunda İstanbul'da yine uygulanan polis şiddetini ve insanların her türlü faşizm koşullarına rağmen sokakta hesap sorma direnci üzerine konuştuk.

- **Bugün Medeni'nin doğduğu Ethem'in vurulduğu gün, bu konuda neler söyleyeceksiniz?**

Bugün Ethem'in vurulmasının yıldö-

nümü, ben de bugün Ethem'in ailesin yanında Ankara'da olmak isterdim ama koşullardan ötürü olamadım. Medeni 19 yaşında öldürüldü. Bugün yaşasa 20 yaşında olacaktı ama 19 yaşında kaldı. Üstelik hala "Polisime Allah sabır versin" deniliyor.

- **31 Mayıs günü Taksim'de yine polis saldırı vardı. Gezi İsyanı sürecinde kadar Elif Çermik'le beraber 10 kişiyi katleden polis dün yine "destanlar" yazdı. Gezi'nin yıldönümüne geldiğimiz bu günlerde siz ne düşünüyorsunuz?**

- 8, 9, 10... Geliyor arkası bitmez. Bence bu şiddetin arkasında **korku** var. İsrarla yapışıyor koltuğa, korkuyor ve saldırıyor. Nereye saldıracığını bilmeden herkese saldırıyor. Herkesi terörist yaptı, çapulcu yaptı. 14 yaşında bir çocuğa terörist diyen bir hükümet var kardeşimizde. 18 yaşında olmadığı için hakla-

rı olmayan çocukları işlerine geldiğinde terörist diye vurmaya biliyorlar. Bu çocukların hangisi terörist bu çocukların elinde ne var? Polisin arkasında sokaklara çıkan eli sopalılardan hiç bahsedilmiyor, onlar ne? Ne diyebilirim söyleyecek söz bitti.

- **Devlet terörü her yerde kol gezde Gezi şehitlerinin ve Soma'nın hesabını sormak için, geçen sene olduğu gibi bu sene de sokaklarda, meydanlardaydı.**

- Erdoğan bu ülkeye cumhurbaşkanı olmak için aday oldu ve olacak. Ama bizim cumhurbaşkanımız olmayacak. Erdoğan "Berkin öldü, gitti" diyor, öldü gitti değil bari "öldürdüm gitti" dese. Emir verdi polis vurdu. Sorunun Erdoğan olmadığını biliyorum, faşizmle yönetilen bir ülkede bu gibi olaylar hep yaşanacak, ta ki korktuğu başına gelene kadar.

Zeynep Eryaşar (15 Haziran 2013): Avıcılarda Gezi İsyanı eylemlerine ailesi ile katılan Zeynep Eryaşar Denizköşkler'de polislerin attığı biber gazından etkilenerek kalp krizi geçirdi. Kaldırıldığı hastanede hayatını kaybetti.

Elif Çermik (30 Mayıs 2014): İstanbul Forumları, Kent Hareketleri ve Kuzey Ormanları Savunması'nın çağrısıyla 22 Aralık 2013'te Kadıköy'de İstanbul Kent Mitingi'ne polis gaz bombaları ile saldırdı. 64 yaşındaki Elif Çermik kalp krizi geçirerek hastaneye kaldırıldı ve Siyami Ersek Hastanesi'nde 159 gün yoğun bakımda kaldıktan sonra hayatını kaybetti.

Mehmet İstif (13 Mayıs 2014): 17. Mersin Akdeniz Oyunları'nın açılış töreni öncesinde gerçekleşen Taksim Gezi Parkı eylemlerine katıldı. Katil polis, eylemcilere biber gazı, tazyikli su ile saldırdı, yakın mesafeden İstif'in yüzüne biber gazı sıktı. Ertesi gün yüzünde, ağızda oluşan kızarıklık ve şişlikler nedeniyle Toros Devlet Hastanesi'ne başvuran İstif'e enfeksiyon tanısı konuldu ancak ilerleyen zamanda dilindeki yaranın dil kökü kanserine dönüştüğü saptandı. Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde radyoterapi ve kemoterapi tedavisi gören İstif, 40 gün direndikten sonra hayatını kaybetti.

Uğur Kurt (22 Mayıs 2014): Okmeydanı'nda Berkin ve Somada katledilenler için adalet nöbeti tutan öğrencilere polis saldırdı. Polis akrabasının cenaze törenine katılmak üzere bulunan Kurt'u cemevinin önünde silahla başından vurdu. Çok fazla kan kaybeden Kurt kaldırıldığı hastanede verdiği yaşam mücadelesini kaybetti. 23 Mayıs günü devam eden çatışmalarda polislerin attığı biber gazı kapsülü ile Ayhan Yılmaz başından vurularak hayatını kaybetti.

Ahmet Atakan (10 Eylül 2013): Antakya'daki Uğur Mumcu Meydanı'nda toplanan halk Gezi İsyanı eylemlerinde hayatını kaybeden Abdullah Cömert'in katillerinin bulunması ve ODTÜ direnişine destek vermek amacıyla eylem düzenledi. 22 yaşındaki Ahmet Atakan'ının da içinde olduğu yürüyüş kolu Armutlu Mahallesi'nden Gündüz Caddesi girişine kadar geldi. Burada çıkan çatışmada polislerin attığı biber gazı kapsülü ile başından yaralanan Ahmet kaldırıldığı hastanede hayatını kaybetti. Antakya'da devam eden "Gezi Davası"nda, "Ahmet Atakan'ı kovuşturmaya yer yoktur" ifadeleri ile adı geçiyor.

Hasan Ferit Gedik (30 Eylül 2013): 29 Eylül günü Gülsuyu Mahallesi'nde yozlaşma çete ve uyuşturucu karşıtı yapılan eyleme polis destekli çeteler silahlarla saldırdı. Hasan Ferit Gedik başından kurşunla ağır yaralanarak Kartal Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı ve ertesi gün hayatını kaybetti.

İrfan Tuna (6 Haziran 2013): 6 Haziran akşamı Kızılay'daki Gezi eylemlerine polislerin biber gazı ile yaptığı saldırı sonrasında bir dershanede temizlik işçisi olarak çalışan 48 yaşındaki İrfan Tuna gazdan etkilenip kalp krizi geçirmesi sonucu hayatını kaybetti.

Serdal Kadakal (13 Eylül 2013): Kadıköy'de Gezi İsyanı eylemlerinin devam ettiği sırada polis Kadıköy'deki yürüyüşe saldırdı. 37 yaşındaki Serdal Kadakal Kadıköy'de çalıştığı mekânın yakınında polislerin çok yoğun biber gazı kullanımı sonucu çalıştığı yerde kalp krizi geçirerek hayatını kaybetti.

Beşler'in cenazesi hala Malatya'da

Dersim: 2 Şubat 2011'de şehit düşen ve geçtiğimiz günlerde TKP/ML TİKKO tarafından mezar yerleri açıklanan 5 kadın gerillanın (**Sefagül Kesgin** (Eylem), **Nurşen Aslan** (Emel), **Gülizar Özkan** (Özlem), **Fatma Acar** (Dilek), **Derya Aras** (Sevda)) cenazeleri hala Malatya Adli Tıp Kurumu'nda kimlik tespiti için bekletiliyor.

Üç gerillanın saç ve deri örnekle-

lerinden kimlik tespiti tamamlanırken, ikisinin ise saç ve doku örneklerinden kimlik tespitinin gerçekleştiril-

mediği ve bu yüzden de dış örnekleri üzerinden yeni bir teste tabi tutulacakları gelen bilgiler arasında...

İzmir/Çatalkaya

Ölümsüzleşen 5 kadın gerillayı anarak mücadelelerini sahiplendiğimiz göstermek amacıyla İzmir'in Çatalkaya Mahallesi'nde **Partizan** ve **YDG** olarak 28 Mayıs günü sinevizyon gösterimi ve marşların okunduğu bir etkinlik gerçekleştir-

dik. Etkinlik gününden birkaç gün öncesinden mahallede çalışma yürütmeye başladık.

Etkinlik, saygı duruşunun ardından bir giriş konuşması yapılarak Beş kızıl Karanfil'in yaşamını mücadelesinin anlatılması ile başladı. Ardından bir sinevizyon gösterimi yapıldı.

Etkinlik Beşler'e dair şiir okunmasıyla devam etti, sonra **Grup Göç**'ün marşları eşliğinde onları bir kez de isyan marşları ile andık.

(İzmir Partizan okurları)

Militanlardan faşist saldırılara karşı korsan

H. Merkezi: Elimize e-posta yoluyla ulaşan bir habere göre Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist (TKP/ML) Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu (TİKKO)'ya bağlı militanlar, Okmeydanı'nda polis tarafından katledilen **Uğur Kurt** ve **Ayhan Yılmaz** şahsında Dersim'de ölümsüzleşen 5 TİKKO kadın gerillasına atfettiği bir korsan eylem gerçekleştirdi.

"Partimiz halka yönelen saldırı ve katliamlar karşısında, sokakta direnişi ve mücadeleyi yükseltmeye çağırarak bir eylem gerçekleştirdi. Partimiz TKP/ML'ye bağlı militanlar faşist devletin katliamlarına tavır almak ve hesap sormak için Sarıgazi'de silahlı bir korsan eylem gerçekleştirdi" denilen açıklamada ayrıca "**41. ölümsüzlük yılında komünist önder İbrahim Kaypakkaya yaşıyor/ savaşıyor**" TKP/ML TİKKO imzalı afişler Gazi, Sarıgazi, Yenidoğan, Gülsuyu ve Gebze bölgelerinde yapıldı" sözleriyle diğer bir eylem aktarıldı.

5 duruşma geçti, katile tutuklama yok!

Ankara: Ethem Sarısülük'ü katleden polis **Ahmet Şahbaz**'ın "yargılandığı" davanın 5. duruşması 26 Mayıs günü görüldü. Katil polis **Ahmet Şahbaz**'ın getirildiği duruşmanın yapılacağı 6. Ağır Ceza Mahkemesi salonuna jandarma ve sivil polisler yığıldı.

Duruşmada katil Şahbaz'a ifadesini vermesi için söz verildi. Ancak Şahbaz Savcılık'ta verdiği ifadeyi aynen tekrar ettiğini söyleyerek, mahkemede ifade vermedi. Sarısülük'ün avukatları Şahbaz'ın 2 Haziran'da hazırlanan bir belgede bulunan imzanın kendisine ait olup olmadığını sordu ve Şahbaz imzanın kendisine ait olduğunu söyledi. Sarısülük'ün avukatları bunun kolay geçiştirilebilecek bir ayrıntı olmadığını belirterek, Şahbaz'ın daha önce ifadesinde olayı 2 gün sonra televizyonda gördüğünü söylediğini ve bu durumda imzalanın belgenin zamanıyla çeliştiğini, Şahbaz'ın yalan söylediğini belirttiler.

Katil sanığın avukatı Şahbaz'ın susma hakkını kullanacağını belirtti. Sarısülük'ün avukatları ise susma hakkını kullanırsa bile sorularını soracaklarını belirterek sorulara başladı. Mahkeme başkanı ise katile yönelen neredeyse bütün sorularda susma hakkının olduğunu hatırlatarak, mahkeme salonundakilerin tepkisini çekti. Şahbaz ise bütün soruları "**Susma hakkımı kullanıyorum**" diyerek yanıtladı.

Sorgunun ardından Sarısülük'ün avukatları, olay yeri incelemesinde kendilerinin de çağrıldığını ancak orada olayla ilgisi olan birinin o gün kendilerine söylenmediğini, olaya

dair fotoğrafların flaşlandırıldığını ve olayı çeken mobeselerle o anda nasıl oynandığını söyleyerek delillerin karartıldığını belirtti. Başka bir avukat da, olayın ardından toplanan 30 emniyet müdürünün ortak bir belge hazırlayarak delilleri kararttığını ve Şahbaz'ı koruma kararı aldıklarını belirtti. Ardından Av. **Bülent Teoman Özkan** olayın görüntülerini mahkeme heyetine izletti. Özkan mahkeme başkanına 2009 yılında ÖSS protestolarına katılan öğrencileri yine kendisinin tutuklattığını hatırlatarak, sadece bir protestoda bile tutuklama verdiğini, açık bir cinayet olan bu olayda da tutuklama vermesi gerektiğini söyledi.

Sanık avukatı ise Şahbaz'ın bundan sonrakilere gelme zorunluluğunun kalkması gerektiğini talep etti. Mahkeme heyeti, Şahbaz'ın duruşmalara katılma zorunluluğunun devamına, gelmediği takdirde tutuklanacağına, adli kontrol uygulandığından ve kaçma gibi bir durum olmayacağından tutuklanma talebinin reddine karar verdi. Duruşma 7 Temmuz'a ertelendi. Tutuklama talebinin reddinden sonra, Sarısülük ailesi Şahbaz'ın olduğu yere yöneldi ve su şişeleri fırlattı. Jandarmalar da kardeş **İkrar Sarısülük**'ü darp etti. Heyet hemen salondan çıkarken, kolluk adeta etten duvar ördü ve katil polisi oradan kaçırdı. Sa-

londaki kitle "**Anaların öfkesi katilleri boğacak**", "**Katil devlet hesap verecek**" vb. sloganları haykırdı.

Mahkeme salonunda bunlar yaşanırken adliye önünde de sabah saatlerinden itibaren **Ankara Dayanışması**'nın çağrısıyla toplanma oldu. **YDG** de "**Bu dava senin davan! Ethem için ayağa kalk!**" pankartıyla katılırken, **Partizan** da hem duruşma salonunda hem de adliye önünde yerini aldı.

Mahkemenin ardından davayla ilgili bilgi veren avukat **Kazım Bayraktar**'ın konuşmasının ardından Ethem Sarısülük'ün annesi **Sayfi Sarısülük**, "**Sabah gelirken umutluydum ama şimdi umudum kırıldı. Ethem'im alıp gidemedim, Ethem'i almaya gelmişim**" dedi. Abisi Mustafa Sarısülük konuşmasında "**Halklara yönelik bir adalet çıkmayacaktır buradan**" dedi. Berkin Elvan'ın annesi ve babası, şehit Partizan Özgür Kemal Karabulut'un annesi Sultan Karabulut da söz alarak devletin "adaletini" ve mahkemeyi eleştirdi.

Halk Cephesi'ne operasyon

H. Merkezi: Geçtiğimiz günlerde Okmeydanı'nda Liseli Dev-Genç'in eylemine saldıran ve bu saldırıda hem cemevindeki Uğur Kurt'u hem de daha sonra Ayhan Yılmaz'ı katleden polis, bu kez hedefine muhalif, devrimci güçleri koydu.

26 Mayıs günü sabah saatlerinde "Terörle Mücadele" Şubesi tarafından Okmeydanı merkezli olmak üzere Küçük Armutlu, Bağcılar, İkitelli, Yenibosna, Esenler, Gazi Mahallesi ve Alibeyköy'de helikopter destekli operasyon yapıldı. Yapılan ev baskınlarında yaklaşık 20 Halk Cephesi üyesi gözaltına alındı. Savcılık tarafından ifadesi alınarak tutuklama istemiyle mahkemeye sevk edilen 11 kişiden ise 4 kişi tutuklandı.

Yapılan operasyona karşı ise birçok ilde basın açıklaması ve eylemler düzenlendi.

Elif Çermik yaşamını yitirdi

H. Merkezi: İstanbul-Kadıköy'de 22 Aralık 2013'te düzenlenen Kent Mitingi'nde gerçekleşen polis saldırısında biber gazından etkilenen ve kalbi duran **Elif Çermik**, 159 günlük yaşam mücadelesinin ardından 30 Mayıs günü Siyam Ersek Hastanesi'nde hayatını kaybetti.

Çermik için ilk tören **Nurtepe Cemevi**'nde yapıldı. Törene **HDP**, **Partizan**, **Taksim Dayanışması** vb. kurumlar katılırken sanatçı **Pınar Aydınlar** ve **Ferhat Tunç** da cenazede bulundu. Burada gerçekleştirilen cenaze töreninin ardından Çermik Kilyos Mezarlığı'na götürülerek defnedildi.

Cevahir Otel'de nükleer eylemi

İstanbul: İstanbul Nükleer Santraller Zirvesi'nin 30 ve 31 Mayıs'ta Grand Cevahir Otel'de gerçekleşmesi üzerine **Greenpeace** ve **Nükleer Karşıtı Platform** otelde "zirve"yi protesto etti. Eylemcilerden bir kısmı otel

tabelasının asılı olduğu bölüme çıkarak "**Nükleer felaket burada başlıyor**" yazılı pankartlar açtı.

Gözaltına alınan **Hilal Atıcı**, "**Burada olmamızın nedeni geçen haftalarda Soma'da yaşadığımız büyük faciadan sonra nükleer ne kadar tehlike olduğuna bir kere daha dikkat çekmek ve orada yapılan hataları tekrarlama için buradayız**" dedi.

"Gezi'de 2. Sezon: İsyanı sürdürüyor, ayağa kalkıyoruz"

ANKARA

* Ankara Dayanışması'nın çağrısıyla birlikte bini aşkın kişi Güvenpark'ta toplandı ve buradan taşarak meydanı trafiğe kapattı. **Partizan**'ın da içinde olduğu **HDK** ve **HDP** bileşenleri HDP binası önünde toplanarak Güvenpark'taki kitleye katıldı. Polis, toplanan kitleye tazyikli su ve gaz bombalarıyla saldırdı. Kitlenin büyük bir kısmı Ziya Gökalp Caddesi'ne çekildi. Polisin saldırısına havai fişeklerle karşılık verilirken çeşitli sokaklarda barikatlar kuruldu. Saatlerce süren çatışmalarda **Ethem Sarısülük**'ün abisi **Cem Sarısülük**'ün de içinde bulunduğu 50'nin üzerinde gözaltı olurken, 4 ÇHD'li avukat da gözaltına alındı.

Partizan da, Ataç 1 Sokak'ta barikat kurarak çatışmada yerini aldı. Uzun bir süre burada çatışan kitle Beşler'in isimlerini söyleyerek "Yaşiyor" diye haykırdı. Duvarlara **YDG**, **YDK**, **Partizan** yazılamaları yapılırken bir duvarda "**Dikkat Partizan kuvvetleri**" yazılması dikkat çekti.

* **Ethem Sarısülük**'ün Güvenpark'ta polis kurşunuyla vurulmasının yıldönümünde Sarısülük ailesi ve çeşitli kurumların temsilcileri Ethem'in vurulduğu yerde biraraya geldi. Güvenpark'ta yapılmak istenen anmaya önce polis tarafından engel olundu. **Ali İsmail Korkmaz**'ın babası da polisin engellemesine tepki gösterdi. Oturma eylemi yapılarak, "**Yığıldım aslanım burda yatıyor**" türküsü hep bir ağızdan söylendi. Mithatpaşa Köprüsü'nün altında toplanan kitleye polis çok sert bir şekilde saldırdı.

Adakale Sokak ile Sağlık 1 Sokak arasındaki parkta 8-10 kişilik faşist grup 2 **YDG**'liye saldırdı. Ziya Gökalp Caddesi'nde de bir kadını taciz eden sivil polisler **YDK**'lı bir kadın tarafından teşhir edildi. Yine Sakarya Caddesi'nde 8 kişilik sivil faşist grup, **YDK**'lı bir kadının fotoğrafını çekmek isteyince, arbeye yaşandı. Etraftaki insanlar da faşistlere karşı tepki gösterince, faşistler oradan uzaklaştılar.

DERSİM

* 31 Mayıs günü Sanat Sokağı'nda toplanan kitle "**Gezi'den Soma'ya katleden devlettir. Her yer Taksim, her yer direniş**" yazılı, **Dersim Dayanışması** imzalı pankart açarak Seyit Rıza Meydanı'na yürüdü. Burada Gezi İsyanı şehitleri anısına saygı duruşu yapıldı.

Saygı duruşu sonrası **Dersim Belediye Başkan Yardımcısı Hüseyin Tunç** açıklama yaptı. Yapılan açıklama ile ey-

lem sona ererken gençlerin Cumhuriyet Caddesi'ni trafiğe kapatması üzerine çatışma çıktı. Çıkan çatışmada yoğun gazın kullanılması nedeniyle bir kişi baygınlık geçirdi. Gece geç saatlere kadar süren çatışmada 3 kişi gözaltına alındı.

* **Pulur (Ovacık): Ovacık Demokrasi Platformu** bileşenlerinin (**Partizan**, **EMEP**, **Halk Cephesi**, **BDP** ve **DHF**) öncülüğünde esnafın da kepenk kapatarak destek verdiği ortak bir yürüyüş yapıldı. Yürüyüş yapan **Ovacık halkı** daha sonra Gezi şehitleri şahsında şehit düşen tüm devrimciler, işçiler, emekçiler adına saygı duruşunda bulundu.

İZMİR

KESK, **DİSK**, **TMMOB**'un çağrısı ile **Basmane Meydanı**'nda binlerce kişi Gezi'nin 2. Sezonu'nu karşılamaya başladı. Saat 18.00'de biraraya gelen kitle buradan "**Her yer Taksim, her yer direniş**" sloganları ile yürüyüşe geçti. En önde "**Gezi'den Soma'ya mücadeleye devam**" yazılı siyah ve üzerinde Gezi şehitlerinin resimleri olan pankart **İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri** imzası ile taşınırken; **Partizan** ve **YDG** eylemde ortak bir pankart açarak "**Gezi'de 2. Sezon: İsyanı sürdürüyor, ayağa kalkıyoruz**" yazılı pankartla katıldı.

Kitle coşkulu sloganlar atarak **Gündoğdu Meydanı**'na vardıktan sonra buradaki etkinlik saygı duruşu ile başladı. Ardından ajitasyon eşliğinde marşlar okudu. Bir süre programa devam eden kitle ardından **Konak Meydanı**'na doğru yürüyüşe geçti. **Cumhuriyet Meydanı**'na gelen kitlenin önü burada polis tarafından kesildi. Burada kısa süreli çatışma başladı ve ardından polisin gaz bombası ve tazyikli su ile saldırısı gerçekleşti. Ara sokaklara çekilen kitle sloganlar haykırırken polis yoğun bir abluka başlattı ve onlarca kişi gözaltına alındı.

BURSA

* **Kültür Park**'ta toplanan halk "**Bu daha**

başlangıç, mücadeleye devam" yazılı ve Gezi şehitlerinin resimleri olan pankart açarak **Altıparmak Caddesi**'ni trafiğe kapattı. Buradan yürümek isteyen kitlenin önüne polis barikat kurdu. Kitle yürümekte kararlı olduğu için polis barikatı açmak zorunda kaldı. Yürüyüş esnasında, pencere ve balkonlarda halk tencere ve tava çalarak eyleme destek verdi. Heykel'e gelen kitle alanı trafiğe kapattı ve burada açıklama yaptı.

* **Gemlik:** Gezi'nin yıldönümünde **Gemlik**'te gençliğin çağrısıyla bir yürüyüş gerçekleştirildi. **Dereboyu**'nda biraraya gelen kitle buradan iskeleye kadar yürüdü. Burada bekleyen kitleyle kortej oluşturularak "**Gezi Şehitleri Ölümsüzdür**" pankartı ve "**Soma'nın, Uğur'un, Ahmet'in Katili Devlettir**" ozaliti ve temsili tabut ile Gezi şehitleri ve Rojava katliamı-

na dair fotoğraflı dövizlerle birlikte kitle yürüyüşe geçti. Yürüyüş başlama noktasında polis barikatıyla engellenen kitleyle polis arasında kısa süreli bir arbede sonrasında kitlenin kararlı duruşla yürüyüşe geçilerek sahil boyu, balık pazarı ve **Dereboyu güzergahından** alkış, ıslık ve sloganlar eşliğinde **AKP binası** önüne gelen kitle Gezi ve devrim şehitleri şahsında saygı duruşuyla açıklama gerçekleştirdi.

ANTAKYA

Gezi İsyanı boyunca 3 evladını kaybeden **Antakya halkı** isyanın 1. yıldönümünde sokaklardaydı. **Antakya Dayanışması'nın** çağrısıyla **Uğur Mumcu Meydanı**'nda toplanan ve aralarında **Partizan** ve **YDG**'lilerin de bulunduğu binlerce kişi **Armutlu BP** önüne doğru yürüyüşe geçti. Kitle **Armutlu'ya** vardığında polis azgınca

saldırmaya başladı.

Gazlı-tazyikli su, plastik mermi ve gaz bombalarıyla saldıran polise karşı kitle **Armutlu** ve **Gazi mahallelerinde** barikat kurarak polisle çatışmaya başladı. Çok sert geçen çatışmalar boyunca kitle polise molotof kokteyli, havai fişek, sapan ve taşlarla karşılık verildi. Çatışmalar boyunca barikatın en önünde polise halkla birlikte karşılık veren **Partizan** ve **YDG'liler** "**Önderimiz İbrahim Kaypak-kaya**" ve "**Beşler yaşıyor, kavga sürüyor**" şeklinde sloganlar attı.

MERSİN

* **Özgür Çocuk Parkı**'nda başlayan ve halkın yoğun katılımıyla bir eylem gerçekleştirildi. **Partizan** ve **YDG'lilerin** de katıldığı kortejde ise sık sık "**Beşler yaşıyor, kavga sürüyor**", "**Gezi şehitleri ölümsüzdür**" sloganları atıldı. Buradan **Barış Meydanı**'na yürüyen kitle sabaha kadar **Ankara**, **İzmir**, **Adana**, **İstanbul** ve diğer illerde yaşanan devlet şiddetine karşı Gezi nöbeti tuttu.

Meydanda **Praxis** isimli müzik grubu sahne aldı. Grup Gezi için yapılan şarkıları söyledi, halaylar çekilip, sloganlar atıldı. Alanda bulunan çadıra kurumlar kendi flamalarını astılar.

* **Tarsus:** Yarenlik Alanı'nda Gezi İsyanı'nın 1. yıldönümü ve Gezi şehitleri anıldı. Aralarında **Partizan**'ın da yer aldığı **Tarsus Emek ve Demokrasi Güçleri** tarafından gerçekleştirilen eylemde yapılan açıklamada "**Sevgi ve özlemle andığımız gençlerin umutlarına sahip çıkarak acılarımızı ve öfkelerimizi umudumuza katıyor, şimdi eşit, özgür ve barış içinde bir Türkiye mücadelemiz etrafında kenetleniyor, yolumuza devam ediyoruz**" denildi.

YUNANİSTAN

* **Atina:** Gezi İsyanı'nın yıldönümünde **Atina**'da bir etkinlik gerçekleştirildi. Esas olarak **Türkiye** ve **Kürdistan**'dan politik mültecilerin oluşturduğu **Atina Direniş ve Dayanışma Forumu**, **Can Dündar**'ın belgeseli "**Gözdağı**"nın gösterimini gerçekleştirdi. Gösterim, Yunanistan'da ekonomik krizin ardından patlak veren, (parlamento meydanı **Sindagma** ile anılan) kitlesel eylemliliklerin başladığı yer olan **Ekserhia Meydanı**'nda gerçekleştirildi.

Çevreden de ilgi gören belgesel gösteriminde teknik aksaklıklar nedeniyle Yunanca altyazı konulmasa da bu eksiklik simültane çeviri ile aşılmaya çalışıldı. Belgesel gösteriminin ardından serbest kürsü oluşturuldu. Burada Gezi İsyanı'nın yıldönümü vesilesiyle gerçekleştirilen etkinliklere ülkenin pek çok ilinde polisin saldırdığı anlatıldı. Etkinliğin yapıldığı saatlerde hala **Ankara**, **İstanbul Taksim**, **Gazi**, **Okmeydanı**, **Kadıköy**'de polis saldırısının devam ettiği vurgulandı. **Lice**'de devletin saldırılarına ve **Rojava**'da yaşananlara ilişkin konuşmalar yapıldı. Serbest kürsünün ardından atılan "**Bu daha başlangıç, mücadeleye devam**", "**Her yer Taksim, her yer direniş**" sloganları ile etkinlik son buldu.

Haftalık Özgür Gelecek

Pêşeroja Azad

Umut Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik2007@hotmail.com

umutyayimcilik@umutyayimcilik

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Gezi'de 2. sezon, 1. bölüm!

Taksim

Gezi İsyanı'nın 1. yılını yine direnişle geride bıraktık. Ülkenin dört bir yanında ve yine dünyanın çeşitli yerlerinde yapılan eylemlerle selamlanan Gezi İsyanı ruhu ile yüz binler; sokakları savaş alanına çevirmeye ve işçi-emekçi, kadın ve LGBTİ, Kürt, Ermeni, Süryani, Alevi ve bilumum kesimleri katleden devletten hesap sormaya devam ediyor.

Devlet günler öncesinden yaptığı hazırlıklarla başta Taksim ve Kızılay olmak üzere alanlarda adeta seferberlik ilan etmiş, ancak bunların hiçbiri kitlelerin sokağa dökülmesine engel olmamıştır. Korkuları büyümeye devam edecek! Çünkü "cin şişeden çıktı bir kere!" Nice Gezilere!

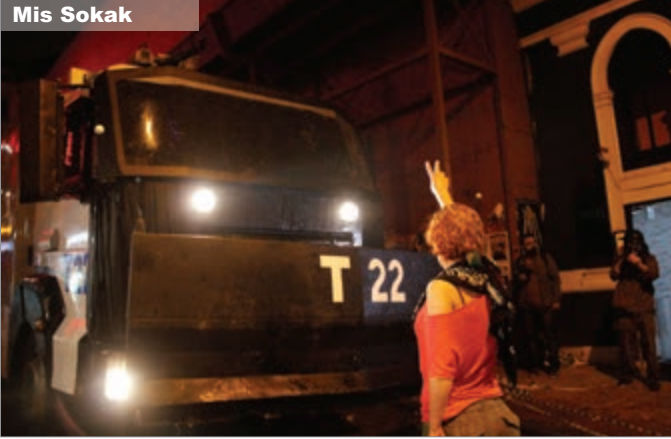
İstanbul

* **Taksim:** Metro ve vapur seferlerinin iptal edildiği ve OHAL koşullarında kuşatılan Taksim'de kitle, öğle saatlerinden itibaren İstiklal Caddesi üzerinde toplanmaya başladı. Tabii polis de günler öncesinden hazırlıklarına başlayarak yine ilk iş olarak Gezi Parkı'nı ablukaya alarak, parkta gezmek isteyenleri kovup, terör estirdi. 31 Mayıs günü geldiğinde ise sabahın erken saatlerinden itibaren binlerce çevik, resmi ve sivil polislerle devlet, İstiklal'i OHAL bölgesine çevirmekle kalmadı, adeta seferberlik ilan etti! Westpak marka siyah çantalı yüzlerce sivil polis, caddenin kenarlarında kimi zaman "inci gibi dizili", kimi zamansa toplu şekilde durarak coplarıyla gösteri yaptılar.

Toplanma saati 19.00'du, ancak daha 17.00 civarında toplanmalar başladı, cadde üzeri hareketlendi. İlk iş TOMA ve çevik kuvvet ile Taksim Meydanı'nın kapatılması oldu. Çünkü birkaç genç, burada kitap okuyarak eyleme başlamıştı. Ne malum! Bu kez de 2-3 kitap hikayesine bir isyan daha patlayıverirdi! O yüzden hemen bu kitapseverler meydandan Mis Sokak'a kadar "süpürüldü"!

Ardından Mis Sokak'ta, HDP binası önünde toplanan ve aralarında HDK/P, Partizan, DDSB, Kaldıraç, DAF vd. kurumlardan eylemcilerin de bulunduğu çok sayıda kişi sloganlarla eyleme başla-

Mis Sokak

dı. Kitleye taraftar gruplarının da katılımı ile hep bir ağızdan "Ali İsmail Korkmaz, Fenerbahçe yıkılmaz" marşı okundu. Alanda bulunan LGBTİ örgütleri ise gökkuşağı bayrakları ile eylemde yerlerini aldılar.

Eylem sırasında "Mustafa Kemal'in askerleriyiz" sloganları da sıklıkla atıldı. Ancak bu sloganın her atılışına yine kitle içerisinde "Öldürmeyeceğiz, ölmeyeceğiz; kimsenin askeri olmayacağız", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Faşizme karşı omuz omuz" vb. sloganlarla güçlü bir şekilde karşılık verildi. Devrimci, sosyalist kurumların da alana gelmesi ile kitle meydan girişindeki polis barikatına doğru yürüyüşe geçti. Burada önce TOMA ve ardından çeviklerin katıldığı bir saldırı gerçekleştiren kolluk güçlerine karşı ise kitle taş ve sapanlarla direndi. Kısa süren direnişin ardından kitle

Kadıköy

* **Gazi Mahallesi:** Eski Karakol önünde toplanan kitle Taksim'e doğru yola çıktı. Polis, mahalle girişinde kitleye gaz bombası ve tazyikli su ile saldırdı. Bunun üzerine kitle sokaklarda barikat kurarak polis saldırılarına karşılık verdi. Çatışmalarda TKP/ML militanlarının da bulunduğu militanlar, azgınca saldıran

sokak aralarına çekilirken sivil polislerin katıldığı bir saldırı ile polis gözaltılar gerçekleşti. Eylemde dikkat çeken bir başka görüntü ise İşçi Partisi ile polisin işbirliği oldu. İP standının polis teçhizatları için kullanılması gözlerden kaçmadı.

Sayırsız polis saldırılarının birinin ardından Galatasaray Lisesi civarında kitlenin bekleyişi sırasında bir kişi, Ferdi Tayfur'un "Huzurum kalmadı" şarkısını söylemeye başladı. Bir süre sonra caddede bekleyen kitle de bu şarkıya eşlik etmeye başladı. Kitle barikat kurmuş olan çevik kuvvetin şarkıya eşlik etmesini isteyince devreye tazyikli suyu ile TOMA

girdi ve kitleye saldırdı.

Anlaşılan onlar ancak bu dille şarkı söyleyebilirlerdi! İstiklal Caddesi'nde gerçekleştirilen saldırılardan basın da nasibini aldı.

Daha eylemler başlamadan 3 muhabir gözaltına alınırken, tüm gün boyunca basının görüntü alması, işini yapması engellendi. Mis Sokak'tan başlayan ve Tünel'e kadar sürdürülen "süpürme" işleminde özellikle basının hedef alındığı görülüyordu. Bu "süpürme" işlemi, Tünel'de fiziki saldırı boyutuna ulaştı. Polisin bu engellemesinin hukuksuz olduğunu belirten basına kolluk güçleri gaz ve kalkanlarla saldırdı. Birçok gazeteci saldırıda yaralanırken; "havlama-yın", "gidin başka yerlerde konaklayın" şeklinde hakaretler eden polis bir gazeteciye gözaltına almak istedi. Ancak gazetecilerin dayanışması ile gözaltılar engellendi.

120 kişinin gözaltına alındığı eylem-

ler boyunca kitle Cihangir, Sıraselviler, Kazancı Yokuşu ve Karaköy'de çatışmaları sürdürdü. Balık Pazarı girişine Gündoğdu marşı ile giden bir grup, burada sık sık "Polis simit sat, onurlu yaşa" sloganını attı.

Polise yönelik küfürlerin de bol olduğu bölgede bir süre sonra polis, burayı da boşaltmaya çalıştı. Nevzade'ye kadar kitleyi gerileyen polis, Nevzade girişinde bekledi. Bu sırada barlarda, kafelerde içilen tüm biralar "Tayyip'in şerefineydi"! "Şerefine Tayyip" sloganı atan kitleye müdahale edemeyen polisin öfkeleniği belli oluyordu. Ara ara kafalarına gelen boş bira şişeleri de öfkelerini artırıyordu. Bir süre sonra geri çekildiler.

Akşamın geç saatlerinde bölgelerdeki çatışmalar yavaş yavaş sona ererken Mis Sokak, son "cenk alanı" olarak geleceğini bozmadı. Gaz ve plastik mermilerle direnişi bastıramayan polis bölgeye sevk ettiği TOMA, kitleye tazyikli su ile saldırdı. Kitle ise TOMA önünde oturma eylemi gerçekleştirerek bir süre polis saldırısını durdururken, kitle uzun süre marş ve sloganlarla bekleyişini sürdürdü.

* **Kadıköy:** Taksim'in ardından Kadıköy'ün de yasaklandığının açıklanmasının ardından 31 Mayıs'ta Kadıköy'de biraraya gelen kitle Bahariye Caddesi üzerinden yürüyüş gerçekleştirdi. Mehmet Ayvalıtış Meydanı'na varılmasıyla beraber burada forum gerçekleştirildi. Forumda aynı saatlerde Taksim'de yaşanan polis saldırısına karşı direnenlere destek olmak için aralarında Partizan'ın da bulunduğu kitle, Taksim'e Boğaziçi Köprüsü üzerinden yürüme kararı aldı. Boğaziçi Köprüsü'ne doğru yürüyen kitle, polis saldırısı ile karşılaşması ile beraber ara sokaklara dağıldı ve polise taş, havai fişek, molotof kokteyli ile karşılık verdi. Ara sokaklarda süren çatışma boyunca halk evlerinden tencere, tava çalarak, "Katil polis" diye haykırarak, lambalarını yakıp söndürerek polisin gözaltı yapmasını engellemeye çalıştı.

Yeldeğirmeni Mahallesi'nde aralarında TKP/ML militanlarının da bulunduğu militanlar havai fişek, sapan, molotof kokteyli kullanarak polisle çatıştı. TKP/ML militanları tarafından sık sık "Yaşasın partimiz TKP/ML", "Beşler yaşıyor, kavga sürüyor" sloganları atıldı.

Gazi Mahallesi